Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 69 (1819) ♦ Субота, 11 квітня 1998 року ♦ Ціна договірна

Усе в нас відносне. Уряд — не виняток

Кабінет міністрів на своєму засіданні констатував, що в першому кварталі ц. р. зростання промислового виробництва становить 1,7 відсотка проти відповідного періоду минулого року. Ця позитивна тенденція, на думку уряду, є передумовою економічного зростання. Проте не слід забувати, що все в нашому «королівстві» відносне.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про засідання Верховної Ради України

Відповідно до календарного плану проведення дев'ятої сесії Верховної Ради України 14 квітня 1998 року об 11 годині відбудеться пленарне засідання Верховної Ради України нинішнього скликання.

Прес-служба Верховної Ради України.

Підтримка ветеранів — обов'язок держави

10 квітня Голова Верховної Ради Олександр Мороз мав зустріч із членами активу Комітету міжнародного українського союзу учасників війни. Від імені своїх бойових побратимів голова комітету полковник Василь Іванович Бакушин виклав ряд зауважень та побажань до владних структур.

Зокрема, він висловив глибоке задоволення з приводу успіху лівих сил на виборах 29 березня. Цьому сприяла й активна підтримка членів союзу на місцях. Разом з тим, зазначив В. Бакушин, успіх міг бути значно вагомішим, якби не політика розколу ветеранського руху, ініційована пропрезидентськими структурами.

З гіркотою ветерани відзначили, що ставлення до них і сотень їхніх побратимів з боку уряду разюче відрізняється від того, що мають ветерани війни в інших країнах, де вони користуються повагою і надійним соціальним та правовим захистом з боку держави. У нас же навіть закон про статус ветеранів практично не діє. На сьогодні ця категорія громадян фактично приречена на вимирання...

Відповідаючи на запитання, порушені у виступах учасниками зустрічі, Олександр Мороз підтримав пропозицію про утворення державного комітету у справах ветеранів війни. Він з розумінням поставився також до особливо гострої нині проблеми забезпечення ветеранів житлом. Можливе розв'язання питання про пільгове користування транспортом Голова Верховної Ради бачить у закладенні до бюджету коштів, які у вигляді компенсаційних відрахувань можуть адресно спрямовуватися транспортним організаціям.

Надалі треба твердо стояти на позиціях захисту соціальних та правових інтересів народу, найперше — ветеранів, уславлених захисників Вітчизни.

Дошка пошани

4

Колиска сербської цивілізації

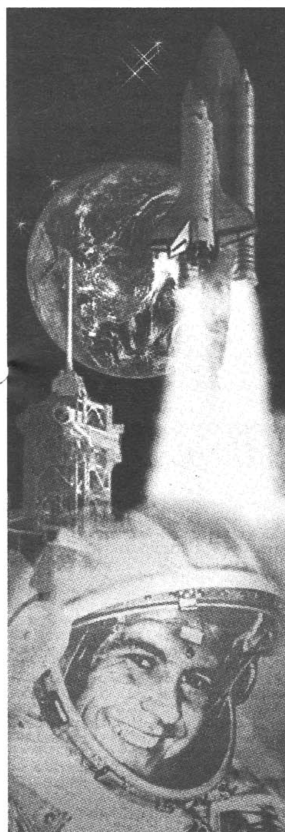
8

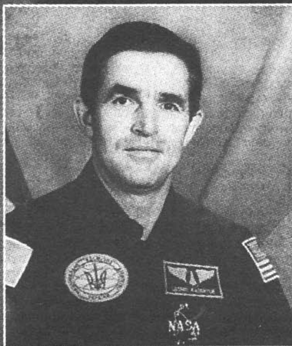

«У моїй любій Гунгарії...»

10

Український віраж на космічній орбіті

Наші предки здавна тягнулися до зірок, до таємниць Всесвіту. Бо тільки тим — і нічим іншим! — можна пояснити таку велику популярність народної пісні «Дивлюсь я на небо», де ліричний герой переживає: «Чому я не сокіл, чому не літаю?» Мабуть, оте нестримне бажання відірватися від земного тяжіння, бодай зазирнути за межі прекрасної планети і підштовхнуло-надихнуло наших великих земляків до геніальних відкриттів. Микола Кибальчич, Юрій Кондратюк, Сергій Корольов — особистості, які багато зробили для того, щоби людство проклало дорогу в космос. Маємо пам'ятати й про те, що слідом за Юрієм Гагаріним, Германом Титовим, Андріаном Ніколаєвим 1962 року вивів корабель на космічну орбіту українець Павло Попович. А вже зовсім недавно, наприкінці минулої осені, разом з японським й американськими астронавтами вирушив у космічну мандрівку наш співвітчизник Леонід Каденюк. Схоже, що разом з провідними космічними державами, зокрема США й Росією, наша країна візьме активну участь в одному з найбільших космічних проектів початку XXI століття. А це означає, що ми здолали перші космічні віражі, що ми є космічною державою. Однією з небагатьох у світі.

Матеріали, пов'язані із Всесвітнім днем авіації й космонавтики, читайте на 6-й, 7-й і 9-й стор.

Привітання після інавгурації

Президент України Леонід Кучма привітав нового Президента Вірменії Роберта Кочаряна, який днями присягнув на вірність народу своєї країни. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», у вітальному листі на ім'я Р. Кочаряна Л. Кучма висловив надію, що спільні зусилля керівників обох країн «сприятимуть подальшому розвиткові відносин традиційної дружби і взаємної вигоди між Україною та Вірменією».

Голова Партії зелених Віталій КОНОНОВ:

«Ніколи не прагнули абсолютної влади»

— Це наші перші багатопартійні вибори — раніше таких не було. Народ не міг вибирати ідеологію. Але я протягом 7 років, доки існує партія, був упевнений, що український народ, як і кожен великий європейський народ, думає про завтрашній день. І я не був упевнений, що ми зможемо набрати багато, але в тому, що подолаємо чотирьохвідсотковий бар'єр — сумнівів не було.

А щодо несподіваності нашого успіху, то я з цим погодитися не можу. Ще, мабуть, низький рівень політологів, мас-медіа, які бачать, скажімо так, соломинку в чужому оці, а колоди під носом не помічають.

— Потрапити у парламент — півсправи. Сьогодні чимало аналітиків прораховують варіанти, куди хитнеться маятник у самому парламенті.

(Закінчення на 2-й стор.).

Увага!

Редакція «Голосу України» запрошує голів парламентських партій та журналістів друкованих та електронних ЗМІ до участі в засіданні «круглого столу».

Проблеми для обговорення:

1. Організація роботи Верховної Ради України.
2. Конституція України і влада.
3. Законопроект № 1.

«Круглий стіл» працюватиме у четвер, **16 квітня 1998 року** з **17.00** до **20.00** у приміщенні редакції газети «Голос України», вул. Нестерова, 4, 4-й поверх.

Телефон: 225-40-25, факс: 224-72-54.

Просимо заздалегідь підтвердити свою участь.

P.S.

У номер

Результати виборів — перший урок для виконавчої влади

Таку думку висловили лідери блоку Соціалістичної і Селянської партій Іван Чиж та Сергій Довгань на прес-конференції 10 квітня. Блок «За правду, за народ, за Україну!» вважає, що виборці проголосували проти курсу реформ Леоніда Кучми. Нині у Верховній Раді ведуться переговори про створення широкої коаліції політичних сил. Іван Чиж та Сергій Довгань висловили сподівання, що глава держави проаналізує цей урок і доручить сформувати уряд представникам цієї коаліції. Не може бути уряд передвиборним штабом однієї з політичних партій, яка посіла 5-те місце за підсумками голосування.

І. Чиж також вважає, що сьогодні «немає часу для політичних розборок, оскільки потрібно рятувати державу».

Торкаючись питання про майбутнього Голову Верховної Ради, Іван Чиж підкреслив: комуністи посіли у парламенті чверть місць, депутати від блоку Соціалістичної і Селянської партій готові проголосувати за кандидатуру, яку висуне фракція Комуністичної партії. Водночас С. Довгань зауважив, що вибори не закінчились. Особливо у мажоритарних округах. Зокрема, Каховський суд визнав вибори у окрузі № 186 недійсними, а там комуністи втратили мандат, який виборов Андрій Снігач.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

На знімку: (зліва направо) Сергій Довгань й Іван Чиж.

Депутат — не депутат

Більшість членів Кабінету міністрів України, обраних народними депутатами, ще не визначилися остаточно, чи перейдуть вони на постійну роботу до Верховної Ради. Як відомо, з 10 членів уряду, що балотувалися до парламенту, 7 були обрані народними депутатами.

Міністр транспорту Валерій Череп наголосив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна», що остаточне рішення щодо роботи у Верховній Раді він прийме після того, як пройде процедуру затвердження народним депутатом. Міністр у справах науки і технологій Володимир Семиноженко спростував повідомлення про його намір перейти на постійну роботу до парламенту. Хоча й братиме участь у першому засіданні Верховної Ради. Він вважає, що Верховна Рада повинна якнайшвидше прийняти закон про Кабінет міністрів України, котрий визначав би міністра як політичну постать і давав йому можливість поєднувати роботу в парламенті і уряді. Міністр економіки Віктор Суслов наголосив, що питання його переходу на постійну роботу до Верховної Ради буде розв'язано під час його зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою. Він збирається залишитися в уряді, якщо побачить, що триватиме адміністративна реформа і збільшиться міра незалежності міністрів.

Міністр охорони довкілля України Юрій Костенко також поки що не визначився. З членів уряду підтвердили свій намір перейти на постійну роботу до парламенту лише міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, голови комітетів з питань розвитку підприємництва і нафтової, газової та нафтопереробної промисловості Юрій Єхануров та Михайло Ковалко.

Фракції під чуйним наглядом

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко призначив відповідальних урядовців у роботі з низкою фракцій у Верховній Раді нового скликання. У ході засідання Кабінету міністрів, яке відбулося в четвер, В. Пустовойтенко повідомив, що відповідальним у роботі з фракцією Народно-демократичної партії буде міністр Кабінету міністрів Анатолій Толстоухов, фракцією Партії зелених — віцепрем'єр Сергій Тигипко, Соц/СелПУ — міністр АПК Юрій Карасик, а з незалежними депутатами працюватиме перший віцепрем'єр Анатолій Голубченко.

«Ніколи не прагнули абсолютної влади»

(Початок на 1-й стор.).

— Не можу сказати, щоб маятник рухався в якийсь бік — поки що в Україні домінує хаос. Переконаний, що тепер знайдеться політична сила, яка захоче взяти на себе відповідальність за те, що коїться у державі.

Тому боятися, що хтось переможе, не варто. Тим більше, що ні та, ні інша сила фактичної більшості не має. Власне, виходячи з цього, я берусь стверджувати, що змін не буде ні у внутрішній, ні у зовнішній політиці.

— Але мова про інше — про існування в Україні парламентаризму як такого. Тобто чи зможе сформуватися та політична більшість, яка візьме на себе відповідальність.

— Сьогодні у Верховну Раду обрано близько 300 депутатів, яких можна розрізнити за партійною ознакою. А це означає, що буде сформована більшість і буде опозиція. Скоріше всього, більшість буде зафарбована у рожево-червоний колір. Але в цьому ніякої трагедії немає, бо поряд буде й опозиція.

У нас була інша система — ніхто ні за що не відповідав. А через чотири роки люди вимагатимуть звіту від тих, хто очолював коаліційний уряд, парламентську більшість. А для того, щоб їх знову обрали, треба щось змінювати. Тобто йде цивілізований процес. І я у цьому нічого страшного не бачу, тож не треба кричати: «Гвалт, рятуйте неньку-Україну!»

— Вибори, що пройшли, показали: партії, які не мали у ВР минулого скликання потужної фракції, програли. Чи не виникне така ситуація, коли, щоб зберегти партію, доведеться примкнути до якоїсь політичної сили?

— Ми не збираємось приєднуватися до будь-якої партії, бо тоді втратимо, я б сказав, свою автохтонність. А для того, щоб проводити свої законопроекти, нам, сподіваюся, вдасться умовити будь-яку партію. Адже проекти цих законів спрямовані насамперед на захист життя і здоров'я людини.

Однак, погоджуюся, будуть вибори голови, його заступників, інші процедурні питання, де треба приймати відповідне рішення. Але, повторюю, ми блокуватися не будемо, а голосуватимемо за те, що буде на благо українському народу.

— Можливий варіант, коли тій чи іншій силі буде бракувати голосів, а саме — «зелених»...

— Торгуватися будемо...

— Тобто Партія зелених усе одно вступатиме в політичний торг?

— Звичайно...

— А за які портфелі?

— Чесно кажучи, ще не думали, за які портфелі. Ми на багато не претендуємо. А згодні очолити те, що нам ближче. Скажімо, Комітет з питань екології, Міністерство екології і тому подібне.

Ми ніколи не прагнули абсолютної влади. Ми хотіли б формувати ідеологію, світогляд нової людини, особливо пов'язаний з екологією. Фінансові чи силові структури нам не потрібні.

— Сьогодні політологи вважають, що реально можуть претендувати на посаду Голови ВР Марчук і Мороз. Хто вам ближче по духу?

— Вони однакові. Але я не хотів би замикатися на цих двох фігурах. Бо і Павло Лазаренко може втрутитися. Та й Івана Плюща не треба скидати з рахунку.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Усе в нас відносно. Уряд — не виняток

(Початок на 1-й стор.).

Репліка

Скажімо, десь під спудом мліють думка, що заради перемоги на виборах партії влади, очолюваної у списку прем'єром Валерієм Пустовойтенком, використовувалися такі аргументи, як виплата пенсій і зарплат. До такого висновку підштовхують більш як 2 мільярди гривень, витрачені урядом на покриття соціальних боргів у другій половині березня. А гроші, до речі, позичені за кордоном. Хоча, зрештою, за них відповідатиме з неабиякими процентами електорат. Звісно, це не злочин, бо все в Україні відносне. Парламентські вибори-94, скажімо, фінансувалися грошима, заробленими на інфляції, а відмивав їх, по суті, електорат.

Сьогодні нас переконують у тому, що ми стоїмо на порозі економічного зростання. Проти квітня минулого року — схоже на те, але до 1996 року — аж ніяк, бо тоді обсяги промислового виробництва скоротилися на 5,1 відсотка. І минулої весни Президент Леонід Кучма з не меншим запалом, ніж сьогодні, шпетив економічні відомства за інертність, непрофесійність. У першому кварталі минулого року до зведеного бюджету надійшло 6,645 млрд. гривень, а в першому кварталі цього року — 5,63 млрд. гривень. Не інакше, як великий похід «у тінь» прискорився. Але й це відносно. Зате наші доблесні податкові «міліціянти» донарахували до бюджету податків аж на... 300 мільйонів гривень, причому 160 млн., так би мовити, безакцептно. І це має сигналізувати народові про те, що наша виконавча влада тримає руку на пульсі підприємця, що притьмом тікає у тінь.

Мал. Петра СИГУТИ.

Після виборів, як правило, настає час протверезіння. Економічні реалії раптом роздягають тебе до спідньої білизни, не зважаючи, що ти прем'єр-міністр, а не простий смертний. Бо, з'ясовується, скільки не надламуй хліб-сіль у регіонах, а віз економічних реформ так і не вдалося зрушити з місця. Бо, з'ясовується, як тебе не величай (хоч кращим фінансистом року), а профінансувати власну виборчу кампанію ефективно тобі не до снаги. І скільки не співай пісень про економічні реформи, а твій уряд лишається безголосим.

Віце-прем'єр з економічних питань Сергій Тигипко, схоже, за характером максималіст. Ось нещодавно пообіцяв оприлюднювати у засобах масової інформації структуру і терміни погашення зовнішніх запозичень. І безвідносно до того, що подумають про нього західні і свої інвестори. Мовляв, якщо маємо передумови до економічного зростання, чому б не мати передумов для інвестиційного буму! Адже вони є. Якщо, звісно, дивитися на це відносно.

Віктор ТЕРЕН.

Президент прозрів: котимось у прірву

Після великого грому 29 березня 1998 року на десятий день настало йому прозріння.

Він прийшов на засідання Кабінету міністрів і так само, як 800 років тому Великий Київський князь Святослав після невдалого походу Ігоря на половців, «зронив золоте слово» із закликами узятися за розум і забути про чвари, сказав міністрам:

— Шановне товариство! Сьогодні, в ніч з 8-го на 9-те квітня, побачив, що ми дійшли до ручки. Все, про що ми говорили, ми робили «з точністю до навпаки». Як назвати таку роботу? Половина підприємств стали збитковими, тоді як у 1996 році їх було 12 відсотків. Вдумаймося, куди ми котимося? У прірву. А там дна не видно, і як упадеш, кістки не позбираєш. Закінчили перший квартал з дефіцитом бюджету у два рази більшим, ніж планували. 1,4 мільярда гривень дефіциту! Це що, іграшки? Як же ми думаємо з боргами розраховуватися? Як нам людям в очі дивитися — пенсіонерам, вчителям, лікарям, бюджетникам, безробітним? Це ж абсурд, коли Тигипко не може знайти мови з Сусловим, а Суслов — з Гуревичем. 41 відсоток бартерних угод, а ми запитуємо: де бюджет? У кишені. Гроші осідають у кишенях. Усі схвалили невідкладні заходи по виведенню країни з кризи, розроблені Вищою економічною радою при Президенті. Де вони, ці заходи? Де Український банк реконструкції економіки? Чотири місяці в Кабінеті міністрів розглядаються пропозиції УСПП, а від Голубченка ні пари з уст. Товаришу Голубченко, якщо ви не можете, то кажіть, що не можете, бо хочеться у Бога вже допомоги просити. По АПК скільки вже прийнято постанов?! Мене всі запевняли, що в цьому році буде краще. Ярих культур засіяно у два рази менше, ніж торік на цю пору. В окремих областях посівна — на нулю. Ви це знаєте, товаришу Карасик: де пальне? Де ваші запевнення, що розроблені механізми, і нема проблем. Це смішно! Назріла необхідність міняти керівників, бо гріх, якщо ми будемо сидіти склавши руки. Застав працювати міністрів, Валерію Павловичу! Кабінет — це не сукупність міністрів для тарів-барів! Управління державною часткою промисловості кинули напризволяще. Немає системності в роботі. Багатьох керівників районної ланки, я не розумію, чого ми їх тримаємо? Ми просто декларуємо ринок. Від сьогодні я забороняю закордонні відрядження. Крапку ставлю. Якщо порахувати ці поїздки, не було б боргів по зарплаті. А яка віддача? Ніхто не задумується! Ми їм метал — вони нам морозиво. Скільки це може тривати? Скільки коньяків, горілок, шампанського випито, ікри з'їдено на фуршетах, виставках, симпозіумах, презентаціях, фестивалях? Хто рахував і за чий кошт? Відтепер наказую: ЗМІ, телебаченню і радіо поруч з інформацією про фуршети, презентації, симпозіуми, фестивалі подавати кошторис. Хто і скільки платить? Нам треба мати мужність і совість. Прокуратурі — ніякого жалю. Не пасувати перед жодними заявами. Його арештовують, на ньому ніде штампа ставити, а він уже заявляє, що за політичними мотивами... А ви товаришочки-голубочки Кулик і Петренко! Ми скоро не будемо мати ні власного телебачення, ні власних газет. Скоро всі газети скуплять. Хіба сьогоднішнє телебачення буде захищати українські інтереси?

Винні Президент і уряд: не здатні були працювати з парламентом. Ви розумієте, ситуація така, що примушує Президента проводити жорстку кадрову політику. Ви, Валерію Павловичу, подивіться, хто воза не тягне, подякуйте і покажіть на двері. Час відповідальності прийшов. Ніхто не повинен ображатися. Ніхто в мій город каменя не кине. Я нікого не ображав. На нас ображаються люди за ту політику, яку ми проводимо.

Після того, як Президент «зронив золоте слово», міністри в кулуарах ділилися враженнями. Одні казали:

— Доки грім не вдарить, мужик не перехреститься.

Другі твердили:

— Потопаючий хапається за соломинку.

Треті запевняли:

— Диму без огню не буває.

Четверті були песимістично-оптимістичними:

— Казала Настя, як удасться...

А п'ятий, тихий, смирний та дисциплінований, пішов одразу виконувати наказ Президента, щоб скласти кошторис витрат на нараду, заплановану на 4 травня з участю обласних і районних керівників, де Президент виступить із зверненням до народу. Скільки треба буде коньяків, горілок, шампанського і ковбас і за чий кошт, щоб завчасно повідомити про це засобам масової інформації.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Заява партії Всеукраїнське об'єднання «Громада»

Про ліквідацію привілеїв вищих посадових осіб України

Складовою частиною соціально-економічної програми, прийнятої партією «Громада» на III з'їзді у вересні 1997 року, є пропозиції з ліквідації привілеїв вищих представників виконавчої та законодавчої влади України.

Президія партії ВО «Громада» та її представники у Верховній Раді прийняли рішення внести питання про відміну привілеїв до порядку денного першої сесії нового складу Верховної Ради України. В рамках документа передбачено зняти з балансу Кабінету міністрів державні дачі та резиденції і передати їх під санаторії, дитячі будинки, школи-інтернати.

Бюджет країни більше не в змозі витримувати величезні витрати на утримання і будівництво фешенебельних апартаментів, житла та урядових дач, на величезний парк лімузинів, авіатранспорт, спеціальне медичне та побутове обслуговування. В ситуації, коли дві третини населення опинилися за межею бідності, Президент, його адміністрація, Кабінет міністрів і парламент не мають морального права користуватися матеріальними благами, характерними для багатої держави.

Законодавче скасування вищеперелічених привілеїв забезпечить економію більш як 200 мільйонів доларів бюджетних коштів щорічно. Фактично це дорівнює валютному кредиту стенд-бай, що його нинішнє українське керівництво принизливо просить у адміністрації США.

Представники вищої влади повинні відчувати на собі, як живе весь народ, інакше ситуація в країні не зміниться. Вивільнені кошти пропонується терміново спрямувати на виплату пенсій та заробітної плати в бюджетній сфері, реорганізацію народногосподарського комплексу, перш за все вугільної галузі.

Першим кроком у програмі відміни привілеїв має стати передача державної резиденції експрем'єр-міністра Павла Лазаренка в Пущі-Водиці в розпорядження одного із сімейних дитячих будинків. Провести цю акцію планувалось у період виборів, щоб ніхто не назвав її передвиборчою пропагандою. Лідер Всеукраїнського об'єднання «Громада» неодноразово заявляв про свій намір. Більше того, він закликав представників вищої влади наслідувати його приклад.

Однак така ініціатива виявилася занадто небезпечною для правлячого режиму. Щоб не допустити подібного суспільного прецеденту, ранком 8 квітня цього року згаданий об'єкт у Пущі-Водиці було захоплено силами спецпідрозділів. Отже, замість дитячого будинку сюди найближчим часом, певно, заселиться один із найближчих соратників Л. Кучми.

Партія «Громада» і депутатська група «Єдність» заявляють:

незважаючи на відчайдушні спроби президентської команди зберегти за собою неправедними шляхом отримані пільги й привілеї, ми зробимо все, щоб утвердити в Україні справедливість і законний порядок. Фракція «Єдність» вимагає внести на розгляд першої сесії нового парламенту питання про ліквідацію привілеїв вищих урядовців.

Країна в жорстокій кризі. «Свято життя» нинішньої влади за рахунок народу час припинити і перевести зусилля можновладців на проблеми порятунку економіки і забезпечення необхідного життєвого рівня народу України.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 1 березня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 квітня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 6 квітня 1998 року Загальна сума заборгован.
Всього по Україні	5330,3	5336,6	5340,6
в тому числі			
— по бюджетних організ.	853,8	759,4	777,9
— по небюджетних організ.	4476,5	4577,2	4562,7
По всіх підприємствах і організаціях по строках:			
— до місяця	446,9	417,3	406,6
— від 1 до 2 місяців	524,5	478,4	486,8
— від 2 до 3 місяців	562,2	558,3	553,7
— понад 3 місяці	3796,7	3882,6	3893,5

*) без врахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ на 6 квітня 1998 року

Всі організації і установи

(тис.грн.)

Назва	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин:							
			відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Вінницька	11795	156412.3	0	0.0	11795	156412.3	0	0.0	0	0.0
Волинська	13868	115221.0	0	0.0	13853	115114.3	0	0.0	15	106.7
Дніпропетровська	9786	554378.0	0	0.0	9755	554329.7	0	0.0	31	48.4
Донецька	16061	803937.7	0	0.0	16007	803900.2	0	0.0	54	37.5
Житомирська	11723	139840.8	0	0.0	11708	139769.6	0	0.0	15	71.2
Закарпатська	1736	44801.4	0	0.0	1736	44801.4	0	0.0	0	0.0
Запорізька	9130	221364.6	0	0.0	9098	221328.2	0	0.0	32	36.4
Івано-Франківська	2173	113098.8	0	0.0	2173	113098.8	0	0.0	0	0.0
Київська	3249	192935.1	0	0.0	3197	192699.4	0	0.0	52	235.8
Кіровоградська	9686	157064.4	0	0.0	9686	157064.4	0	0.0	0	0.0
Республіка Крим	2847	204632.9	0	0.0	2756	204451.0	0	0.0	91	181.9
Луганська	9076	480191.6	0	0.0	8917	479510.4	0	0.0	159	681.2
Львівська	17452	227460.7	0	0.0	16809	226984.8	0	0.0	643	475.9
Миколаївська	3174	142960.4	0	0.0	3043	142805.0	0	0.0	131	155.5
Одеська	6073	150308.6	7	36.7	5671	149672.5	0	0.0	395	599.4
Полтавська	2864	163082.2	0	0.0	2864	163082.2	0	0.0	0	0.0
Рівненська	11098	126864.3	0	0.0	11098	126864.3	0	0.0	0	0.0
Сумська	1439	150640.1	0	0.0	1439	150640.1	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	2035	118723.3	0	0.0	2020	118715.4	0	0.0	15	7.9
Харківська	13011	296549.7	0	0.0	12925	296469.9	0	0.0	86	79.8
Херсонська	7310	134726.4	0	0.0	7165	134532.4	0	0.0	145	194.0
Хмельницька	12945	153155.6	0	0.0	12943	153149.6	0	0.0	2	6.0
Черкаська	2798	147294.9	0	0.0	2794	147286.6	0	0.0	4	8.3
Чернігівська	17221	133430.7	0	0.0	17221	133430.7	0	0.0	0	0.0
Чернівецька	8468	74957.4	0	0.0	8197	74712.9	0	0.0	271	244.5
Київ	7356	134324.8	8	10.6	6265	131414.5	0	0.0	1083	2899.6
Оперу НБУ	20	2027.2	0	0.0	20	2027.2	0	0.0	0	0.0
Головне управління НБУ	10	207.2	0	0.0	10	207.2	0	0.0	0	0.0
УСЬОГО	214404	5340592.4	15	47.3	211165	5334475.1	0	0.0	3224	6070.0

У номер

● *Львів*

33-му поталанило

Міський голова Львова Василь Куйбіда направив заяву до Центральної виборчої комісії про відмову від мандата народного депутата.

Як передає кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», лідер Львівської організації Народного руху України Олександр Гудима, коментуючи цей факт, заявив, що нічого незвичайного не сталося. «Такий крок В. Куйбіди обговорювався задовго до виборів», — сказав він.

В. Куйбіда балотувався до парламенту України за списком Народного руху, членом якого він є. У списку він посідав 32-у позицію. За результатами виборів Рух одержує в парламенті саме 32 мандати.

Центрвиборчком зараз готує необхідні матеріали щодо визначення депутатів, обраних за партійними списками, у тому числі з урахуванням можливих відмов так званих «сумісників».

Таким чином, у випадку з Василем Куйбідою 33-му поталанило.

● *Крим*

Хочеш стати депутатом? Доведи, що виграв чесно

Виборча комісія Автономної Республіки Крим на своєму черговому засіданні визнала вибори до Верховної Ради Криму в округах №25 (місто Саки), №62 (місто Білогорськ) недійсними. І скасувала їх підсумки. В результаті ретельних перевірок в цих округах виявлено значні порушення, які істотно, на думку членів комісії, вплинули на перебіг і підсумки голосування. Загалом до Центрвиборчкому АРК надійшло понад 60 звернень, кожне з них ретельно перевіряють. Отже, за словами голови Центрвиборчкому Івана Полякова, з офіційним визнанням повноважень новообраних депутатів Верховної Ради Криму доведеться зачекати.

До уваги акціонерів АБ «Укрпрофбанк»

21 травня 1998 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. М. Раскової, 15, 6-й поверх відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності Укрпрофбанку за 1997 рік та основні напрями роботи в 1998 році.

2. Звіт ревізійної комісії.

Тел. для довідок 516-87-71.

Рада та правління банку.

До уваги акціонерів ЗАТ «Електро»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 26 травня 1998 р. об 11 годині за адресою: 290035, м. Львів, вул. Пимоненка, 3.

Порядок денний:

1. Підсумки виробничо-економічної роботи товариства в 1997 р. Основні напрями діяльності в 1998р.
2. Про результати фінансової діяльності товариства за 1997 р. Затвердження фінансового звіту.
3. Затвердження розподілу прибутків і фондів за 1997 р.
4. Внесення змін до статуту ЗАТ і положення про акції.
5. Вибори членів ради товариства.
6. Різне.

Реєстрація учасників зборів проводиться 26 травня 1998 р. з 8.00 до 10.30 за місцем проведення зборів.

Представникам акціонерів представити посвідчену довіреність.

Правління ЗАТ «Електро».

Довідки за телефонами: (0322) 42-27-35, 42-81-63.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 12-3/4-Б от 18.08.1997 г. о банкротстве Военторга № 288 г. Донецка, юридический адрес: 340071 г. Донецк, ул. Стратонавтов, 139 а, расчетный счет 341614 в Донецкой облдирекции УСБ, МФО 334011, ОКПО 08428000.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 20/2-21Б от 26.08.97 г. о банкротстве совхоза «Нижнекрынский» Амвросиевского района, юридический адрес: 343660, Донецкая область, Амвросиевский район, р/с 385003 в АК АПБ «Украина» г. Амвросиевка, МФО 334129, ОКПО 414492.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Львів*

Прогуляємося: на польську каву, українські вареники

Згідно з міжурядовими угодами на пункті перетину кордону Шегині—Медика відкрито перший в Україні піший перехід. Тепер до сусідів можна без зайвих витрат прогулятися — в гості, за покупками, великодніми подарунками. До 1-го липня перехід діятиме з 8 до 20 години, надалі працюватиме цілодобово.

● *Донецьк*

Як рідне слово наше відгукнеться...

У Донецьку названо перших лауреатів премії «Плекаймо рідну мову», заснованої колективом обласної газети «Донеччина». Це Ніна Скрипник з Шахтарська, учитель загальноосвітньої школи, Василь Горбачук, професор, завідувач кафедри української мови і літератури Слов'янського педагогічного інституту та Анатолій Загнітко, професор, завідувач кафедри української мови та літератури Донецького державного університету.

«Плекаймо рідну мову» — назва однієї з постійних рубрик видання, а відтепер і відзнаки, яка вручатиметься за значний особистий внесок в утвердження української мови як державної в ЗМІ, в галузі освіти, науки та культури в області.

● *Хмельницький*

АПК ощасливило провінцію

Учора виїзна колегія Міністерства агропромислового комплексу України за участю Юрія Карасика відвідала Хмельниччину. Спільно з представниками десяти областей держави розглядалися підсумки роботи у першому кварталі, підготовка та хід посівної кампанії, утримання громадського тваринництва, впровадження реформ на селі.

На досвіді роботи Дунаєвецької райдержадміністрації, керівників селянських кооперативів, місцевої МТС міністр показав аграрникам, як треба працювати.

● *Черкаси*

Перед Вербною неділею — на «зелену» толоку

Нинішня весна багата на пам'ятні дати в історії України. Це 350-ліття початку національно-визвольного руху під проводом Богдана Хмельницького, 230-та річниця початку Коліївщини, 80 років від часу заснування Холодноярської республіки — останнього оплоту УНР.

Щоб увічнити пам'ять славних лицарів України, черкаський корпункт «Голосу України» разом із колегами з інших видань, із краєзнавцями, студентами, школярами запросив усіх черкащан узяти участь у патріотичній акції «Зелена толока-98».

У переддень Вербної неділі учасники толоки висадять над гайдамацькими ставками Холодного Яру понад тисячу дерев.

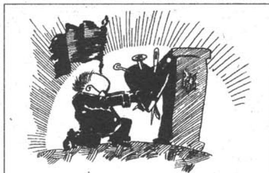
КАРАСИК ПОКЕРУВАВ І ПОЇХАВ, А БОРГИ ЗАЛИШИЛИСЯ

Скандал тижня

Олег БОНДАР, «Голос України»

МІНІСТР агропромислового комплексу України Юрій Карасик не став заручником працівників ВАТ «Червона Зірка» лише завдяки своїй завбачливості...

Прибувши до Кіровограда вранці восьмого квітня, увечері того самого дня він відбув до Києва. На нараді, яка проходила наступного дня на базі ВАТ «Червона Зірка», АПК представляв його заступник Василь Шпак.

Неприязнь кіровоградських сільгоспмашинобудівників до Ю. Карасика пояснюється просто: за часів керування Ю. Карасиком Херсонською областю остання заборгувала «Червоній Зірці», де виробляють сільгосптехніку, півтора мільйона гривень, суму, якої цілком вистачило б, аби погасити працівникам заборгованість у заробітній платі за шість місяців. Тож керівництво підприємства готове було скористатися республіканським семінаром-нарадою з проблем вітчизняного агропромислового комплексу, аби з'ясувати з міністром усі неузгодженості.

— Якщо ми не знайдемо спільної мови щодо повернення боргів, цілком можливо, не випустимо Карасика з Кіровограда допоки питання не вирішиться позитивно, — сказав напередодні заступник генерального директора ВАТ «Червона Зірка» Борис Тітельман.

На підприємстві пан Карасик не з'явився: буцімто терміново викликали до Києва... До його заступника В. Шпака червонозірківці претензій не мали і мудро вирішили, що той не може за гріхи свого керівника відповідати, тим паче, що заборгувало кіровоградцям не міністерство, а Херсонська облдержадміністрація, яку на той час Юрій Карасик і очолював. Обійшлося без скандалу, але проблема залишилася...

А почалося все торік. За розпорядженням Кабінету міністрів від 22 серпня 1997 р. № 472-р ВАТ «Червона Зірка» надало областям України сільськогосподарську техніку (сівалки, вантажники, культиватори тощо) на суму три з половиною мільйона гривень. Розрахуватися останні мали не пізніше IV кварталу 1997 року коштами, передбаченими бюджетом на фінансування державного замовлення.

— Як голова Херсонської облдержадміністрації Ю. Карасик напряму звернувся до генерального директора «Червоної зірки» Олександра Саінсуса з проханням допомогти Херсонській області в проведенні польових робіт і надати техніку в рахунок майбутнього врожаю, — розповідає Борис Тітельман. — Ми цю техніку відправили. На півтора мільйона гривень. Всього, з урахуванням інших областей — на три з половиною мільйона. Всі з нами розрахувалися. А з Херсонської області не надійшло жодної копійки. Їздили до Херсона... Їздили до Києва...

У Києві Юрій Карасик не став навіть нічого обіцяти. За нього, мабуть за законами кругової поруки, обіцянками щедро розкидалися його безпосередні начальники перший віцепрем'єр Анатолій Голубченко і сам прем'єр Валерій Пустовойтенко.

Результатом численних переговорів можна вважати хіба що офіційні звернення сильних світу цього до Ю. Карасика з вимогою повернути борг.

«18.11.97 р. До листа ВАТ «Червона Зірка»

Мінагропром (Карасику)

Мінфін (Мітюкову)

ДАК «Хліб України» (Омельченку)

Прошу терміново забезпечити розрахунки за отриману сільгосптоваровиробниками техніку згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.08.97 р. № 472-р. Про виконання доповісти особисто до 30.11.97 р. А. Голубченко.»

Із протоколу наради у Кабінеті міністрів України з питань підготовки до проведення весняно-польових робіт у 1998 році від 22.01.98 р.

«Мітюкову І. О., Карасику Ю. М. розглянути можливість погашення боргів сільгоспвиробників за отримані в минулому році від ВАТ «Червона Зірка» сівалки в сумі 1,5 млн. гривень за рахунок коштів державного лізингового фонду».

Кілька тижнів тому, перебуваючи в Кіровограді, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко в присутності преси і телебачення дав вказівку своїм клеркам негайно розрахуватися з червонозірківцями...

«Кабінетні генії» не скупляться на терміни: «Негайно!», «Терміново!»... От тільки толку від них... Обіцянки коли легко дають, тоді легко і не виконують. А можливо — це стиль роботи Кабміну? За такого ставлення до виконання своїх службових обов'язків урядовими чиновниками Україні ще довго не видертися з економічної кризи.

А як бути з боргом? Генеральний директор ВАТ «Червона Зірка» на сакраментальне «Що робити?» лише знизав плечима.

— Днями я повернувся з Києва, — сказав він. — Написав чергову доповідну Прем'єр-міністрові, але...

Кіровоградська область.

Лист від Олеся Гончара

Багато вже сказано про людей з великої літери, про їхню творчість. Та більше за все їх характеризують життєві вчинки, що по-справжньому розкривають людську сутність. Організатор роботи з дітьми середньої школи № 6 Луганська Тетяна Стукаленко розповіла таку історію. Якось старшокласники, захоплені творами Олеся Гончара, написали йому листа. Ніхто не сподівався на швидку відповідь, адже письменник — людина заклопотана. Проте вона не забарилася. Олесь Гончар знайшов хвилинку і надіслав дітям листа і пакуночок.

Процитуємо його повністю — лист короткий і сердечний.

Спогад тижня

«Шановна Валентино Михайлівно!

Приємно було мені одержати із землі Бориса Грінченка та Володимира Сосюри такого теплого листа від Ваших вихованок — одинадцятикласниць.

Приємно усвідомлювати, що в наше життя, в українську культуру йде таке надійне, таке добре духовно зорієнтоване поновлення.

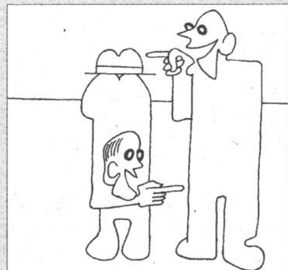
А в знак привіту посилаю вам щойно видану в «Шкільній бібліотеці» «Людину і зброю», де варто прочитати і передмову, й післямову, бо там сучасні думки.

СШ № 6, Кочегаровій В. М.
7.02.1995 р.»

Микола МАЛАХУТА.

Луганськ.

Дошка пошани

Послабшав передок, бо не витримав задок

Леонід Кучма, Президент України (засідання Кабінету міністрів, обговорення бюджету країни, претензія до міністра фінансів Ігоря Мітюкова):

— Ви, Ігоре Олександровичу, слабкий на передок...

Від чергового:

Леоніде Даниловичу, та не побивайтеся ви так. Слабкий передок — це ще не найгірший варіант! Біда, коли задок нікудишній. Адже саме ним, схоже, у нас повсякчас і думають...

Рік — за десять!

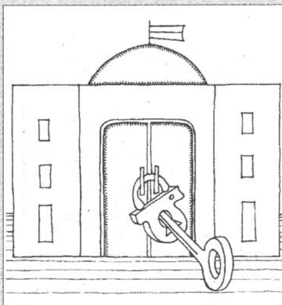
Наталія Вітренко, лідер ПСПУ:

— Відкриття сесії не повинно пов'язуватися з ім'ям Слави Стецько (лідера Конгресу українських націоналістів. Відповідно до регламенту перше засідання ВР відкриває найстарший за віком депутат. —Черг.).

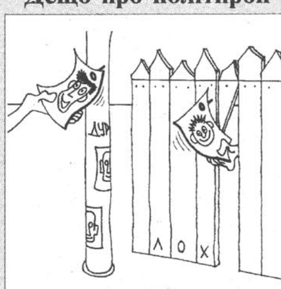
Ми вважаємо абсолютно неприпустимим, щоб людина, яка живе в Україні три роки і 48 років жила в Мюнхені, відкривала засідання сесії. Це право має бути надано тому, за кого Україні не соромно...»

Від чергового:

Слів немає — відкривати сесію має Наталія Вітренко. Адже рік титанічної праці Наталії Михайлівни у Верховній Раді минулого скликання йшов за 10!

Дещо про політпроп

В'ячеслав Чорновіл, лідер НРУ:

— Хто у нас ще відібрав голоси? Паркани, стовпи по всій Україні були обвішані фізіономією шановного Пинзеника...

Від чергового:

В'ячеславе Максимовичу, погодьтеся, фізіономія шановного Пинзеника на стовпах і парканах — не так уже й погано. Усе ж краще, ніж матюччя ...

А я у сім'ю принесу номер...

— Чув, до 15 квітня треба отримати у податковій свій ідентифікаційний номер?

— А якщо не встигну?

— Не отримаєте зарплату!

— Тоді треба встигнути!

— ?!

— Тю! Я 15 місяців зарплати не бачу, а тут ще й зі своїм номером можу пролетіти... Треба ж хоч щось у сім'ю принести...

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Партнерство тижня

Роман ВАТРИЧ, журналіст

Канада готова нам допомогти

Корпорація розвитку експорту Канади (КРЕ) виявила готовність надати Україні кредитні ресурси та страхове покриття для фінансування експортних товарів та послуг канадського походження. Про це стало відомо цього тижня під час перебування за океаном делегації нашої держави на чолі з головою Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції Романом Шпеком. Підписано протокол про фінансове співробітництво між Кабінетом міністрів і КРЕ.

Віце-президент Канадського агентства міжнародного розвитку (СІДА) Чарльз Бассет відзначив важливість розвитку багатосторонніх можливостей для двостороннього співробітництва між нашими країнами. І насамперед використання можливостей для поглиблення виробничо-інвестиційного, торговельного й науково-технічного співробітництва. Саме цьому сприятиме підписаний під час візиту Меморандум про взаєморозуміння між НАУРЕІ і СІДА.

До речі, в ході переговорів сторони констатували позитивний вплив канадської програми технічного співробітництва на динаміку розвитку україно-канадських відносин.

Роман Шпек передав канадцям пропозиції стосовно нових пріоритетних проектів технічного співробітництва, а також зустрівся з групою інвесторів, які працюють на українському ринку.

Рубка тижня

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ, Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

Зустрінемо ЄБРР масовим обрізанням!

Схоже, столицею пройшовся якийсь фантастичний велет-дроворуб. Куди не кинь оком — самі чорні стовбури стримлять на місці могутніх дерев. Пройде ще не один десяток років, поки їм на заміну виростуть нові.

У киян, коли вони дивляться на ці каліки, виникає сотні «чому». Чому комунальники валять під корінь цілі дерева, замість того, щоб просто позбивати з них омелу? Чому не думали про це хоча б кілька років тому, коли дерева не були настільки уражені нею? Чому обрубане гілляччя тижнями лежить під ногами?..

Кияни звикли, що їхнє місто — одне з найзеленіших у світі. Про це йдеться у кожному довіднику, енциклопедії чи туристичному проспекті: деревами вкрито понад 55 тисяч гектарів. До слова, міська зона займає близько 83 тис. га. І нині, коли дивишся, як швидко рідшають парки, сквери, зелені смуги обабіч автошляхів, мимоволі спадає на думку, що, можливо, скоро Київ позбудеться свого зеленого шарму.

Тож чи не наламали дров міські комунальні служби? З цим запитанням звернулися ми до генерального директора державного комунального об'єднання «Київзеленбуд» Петра Старостенка. За його словами, нинішня весна справді є винятком з багаторічної практики міської деревосанітарії. Протягом останніх семи років, через брак фінансування, сухих та хворих дерев вирубували менше і менше. Тому нині за короткий період у столиці довелося вирізати цілий аварійний ліс. Лише за три місяці цього року спиляно 45 тисяч дерев. До речі, чимало насаджень постраждали саме від омели: адже коли на дереві наростає три-п'ять десятків «шапок» цього паразита, врятувати його неможливо.

Нині програма впорядкування зелених насаджень столиці переходить у нову якість — якщо раніше лише рубали, то відтепер — садитимуть. Зеленбудівці обіцяють, що непривабливі стовпи, що залишилися від дерев, незабаром пустять пагони і через рік-другий сформують нові крони. Приклад того — «кучерявий» лівий бік Харківського шосе, що десять років тому було так само обтято.

Та хоч би як там було, але вочевидь сумні наслідки байдужої політики міської влади, яка лише напередодні зборів Європейського банку реконструкції та розвитку взялася наводити лад у столиці. Складається враження, що до цього ні омела, ні всохлі дерева нікому не муляли очі. Та от чи не будуть здивовані іноземці виглядом наших вулиць після такого термінового обрізання?

Одне слово, ми досі не позбулися совкової філософії —відкладати все на завтра. Тим більше, що те завтра, тобто збори ЄБРР, вже у травні. Дивись, якась гілочка на стовбурах і витькнеться до того часу...

Олег БОНДАР, «Голос України»

Згоріло вогнище культури

Пожежа тижня

Шістнадцять годин потрібно було пожежникам, щоб загасити палаючий будинок культури в селі Коханівці Знам'янського району. Від закладу культури залишилися лише стіни і підлога. Позбулися житла три сім'ї, які квартирували в цьому приміщенні, вщент згорів продовольчий магазин...

На гасінні пожежі було залучено двадцять п'ять осіб: прибули дві пожежні машини із Кіровограда, три відділення державної пожежної охорони із Знам'янки, приїхали пожежники із сусіднього села Мошориного.

Хоч як дивно, у боротьбі з вогнем не взяла участі сільська пожежно-сторожова охорона. Водій пожежного автомобіля мотивував свій невиїзд на місце події тим, що не зміг завести машину. Але жителі Коханівки стверджують, що бачили, як він увесь день їздив автомобілем по селу...

За попередніми даними, причина пожежі — коротке замикання в системі електропроводки. Орієнтовно збиток становить близько сорока тисяч гривень.

Тепер на згарищі працює лабораторія пожежної охорони. Виявлені порушення не виключають можливості, що комусь із керівників колгоспу доведеться постати перед судом за халатність й ігнорування правил пожежної безпеки.

Кіровоградська область.

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Обмінялися... вітряками

Побратимство тижня

Давні дружні відносини пов'язують німецьке місто Гігфорн та український Корсунь-Шевченківський, що на Черкащині. Щороку міста-побратими обмінюються делегаціями, мистецькими колективами, разом святкують визначні події в історії своїх народів.

Гостям з Німеччини припало до душі мальовниче місто над Россю. Особливо вподобали вони млин-ресторан «Вітряк», стилізований під старовинний український шинок. Щоб мати і в себе на батьківщині такий колоритний заклад, гігфорнці побудували у своєму місті... копію корсунського «Вітряка». Тепер його господар не має відбою від охочих відвідати екзотичний «млин».

Черкаська область.

Віктор ГРИНЕВИЧ, журналіст

Валерій Івченко подарував свій бенефіс Оглобліну

Нинішній тиждень фестивалю «Мистецьке березілля» відзначився дуже зворушливою (хоча нібито зовсім і не запланованою) подією

Того вечора, на який було призначено бенефіс одного з найстаріших українських театральної режисури — Володимира Миколайовича Оглобліна, усі вистави та концерти в Києві відмінили через загальнонаціональний траур. А наступного дня в ущільненому графіку «Мистецького березілля» вже значилося інше ім'я: Валерій Івченко. Цей знаменитий актор, колишній франківець, ще не забутий київською публікою, тепер, як відомо, працює у санкт-петербурзькому Великому драматичному театрі.

... Те, що ми трохи вище назвали зворушливою подією, почалося ось як: Івченко вийшов на сцену Київського Молодого театру, подивився в зал і побачив там сивого Оглобліна, чий бенефіс, як уже сказано, не відбувся за день до того. Невідомо, знав про це Івченко чи ні, але він, з тої самої миті, як помітив Оглобліна, присвятив своє півторагодинне перебування на сцені старому Майстрові. Це був ніби імпровізований діалог-сповідь вдячного учня перед своїм Учителем і Батьком у мистецтві — саме діалог, хоча Оглоблін не промовив жодного слова. А публіка й узагалі мовчала, затамувавши подих, мов у церкві.

Ситуація була настільки своєрідною, що букет квітів від розпорядників фестивалю вручили не Івченкові, а саме Оглобліну. Він мовчки встав зі свого місця, підійшов до авансцени і поклав квіти там...

Виступ Валерія Івченка й сам по собі був цікавим у багатьох відношеннях. Він говорив про Пушкіна, про Бога, про те, що його акторська душа зайнята не так новими ролями, як пошуками гармонії між собою і мистецтвом, собою і світом. Ці публічні роздуми артиста чимось нагадували знамениту «Пушкінську промову» Достоєвського — більшість із того, що говорилося, не являло собою якихось особливих істин, а деякі пасажі без перебільшення можна назвати навіть банальними. Але магія акторського таланту була набагато значнішою вимовлених слів.

Івченко показав кілька уривків з пушкінського «Моцарта і Сальєрі». Це була спроба розгадати секрет однієї з найтаємничіших трагедій світової драматургії. Таємниця, по суті, так і лишилася нерозгаданою, але публіка отримала незрівнянний урок взаємопроникнення акторського й поетичного генія.

... На жаль, самої публіки у залі було набагато менше, аніж би годилося на такому вечорі.

У номер

● *Іллічівськ*

Прикмети молодості й росту

Іллічівськ будувався, зростав разом із споруджуваним тут, на березі Сухого лиману, судноремонтним заводом — він був первістком, двома потужними портами —морським торговим і рибним з переробними підприємствами. Якийсь час вважався супутником Одеси — з усіма вадами таких міст: сюди, скажімо, навіть хліб щодня завозили з обласного центру. Оту обтяжливу залежність наполегливо долають міський голова В. Хмельнюк та його команда. Взяти хоча б той самий хліб: за останні 2—3 роки тут відкрили 14 міні-пекарень. Створили і декілька виробництв продтоварів, успішно витісняючи з ринку сумнівної якості імпорт. Іллічівськ може похвалитися й тим, що його мешканці п'ють чисту воду, — нещодавно тут почала діяти високоефективна водоочисна станція...

Прикмети оновлення, зростання — чи не на кожному кроці. Нові термінали вводить у дію, нарощуючи потужності, морський порт. Напередодні 25-річного ювілею міста на заводі «Квант», що деякий час простоював, складено перші автомобілі зарубіжної марки. Обсяги промислового виробництва тут зросли в 2,3 раза, а надходження до державного бюджету —вдвічі.

● *Чернігів*

Хліб потребує грошей і тракторів

На Чернігівщині ще треба зорати половину площ, бракує пального. На ремонт техніки з обіцяних 3,6 мільйона гривень виділено лише 90 тисяч. Саме через це 25 відсотків тракторів донині перебувають в реммайстернях.

У Чернігові, Ніжині та Прилуках на проведення польових робіт буде мобілізовано 145 тракторів організацій і промислових підприємств, 190 механізаторів.

Цього року хлібороби Чернігівщини мають більше, ніж торік, мінеральних добрив, заготовили якісніший насіннєвий матеріал. Чи збільшить це врожай, побачимо.

Завтра — Всесвітній день авіації і космонавтики

Наші таємниці — в Снов'янці?

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

ЦЕНТРУ приймання, первинної обробки та архівації інформації від космічних апаратів немає ще й року. Поява його у лісі поблизу села Снов'янка, що на Чернігівщині, не випадкова. Майже 30 років тому тут з'явилася база підприємства ВПК, орієнтована на обробку, налагодження високоточного спецобладнання, зокрема — антенного. З розпадом СРСР потреба в ньому стала мінімальною.

На щастя, утворення Національного космічного агентства України (НКАУ), запуск 31 серпня 1995 року українського штучного супутника «СІЧ-1» для спостереження Землі дали надію колективу фахівців на уникнення безробіття. Їхні пропозиції використати наявну базу державного науково-виробничого підприємства «Обрій» для прийому та аналізу інформації від космічних апаратів дистанційного зондування Землі були взяті до уваги в НКАУ. Тим паче, що витрати для утворення центру зводилися до мінімуму.

Нині в Україні лише три його станції здійснюють приймання інформації водночас від українського спутника «СІЧ-1» і трьох американських — «NOAA», європейської системи «Метеосат». Щоправда, готується до введення в дію ще одна потужна станція.

Можливості наукового центру унікальні. Адже його приймальні станції отримують від супутників повідомлення про стан водосховищ, лісів, полів, динаміку танення снігів, випадання опадів. Наприклад, апаратний комплекс «СІЧ-1» багаторазово довів свою неперевершеність щодо оперативного виявлення та контролю активних процесів у системі «океан-атмосфера» (циклони, шторми, шквали, урагани, тайфуни), проявів внутрішніх морських процесів, геологічних структур тощо.

Тематична обробка космічних даних, прийнятих центром, дозволяє прогнозувати повені, контролювати обстановку внутрішніх морів та раціонально організовувати навігацію, адекватно реагувати на небезпеку активних атмосферних процесів. Особливо цінною для сільськогосподарських працівників є інформація про масштаби ерозії, радіонуклідного забруднення грунтів і запаси вологості у них. Цінність прийнятої від космічних апаратів інформації істотно знижується, оскільки вона надходить до споживачів (Міністерства з надзвичайних ситуацій, Укргідрометцентру) неоперативно. Адже дані, записані на стрічкових мерних стрічках для подальшої обробки і розповсюдження, передаються у Київ автотранспортом. Передача в такий спосіб інколи не дає змоги організувати попереджувально-захисні акції. Тому нині існує необхідність введення в дію широкополосного цифрового каналу зв'язку передусім з державним науково-виробничим центром «Природа», який розшифровує космічні повідомлення.

Чернігівська область.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Який «СВІТ» — такий світогляд

Книжковий кіоск

ВИДАНА у Львові праця письменника, відомого перекладача Олеся Шевченка «Українсько-російський і російсько-український словник. Відмінна лексика» викликала велику зацікавленість. З різних куточків України надходять на адресу видавництва листи від тих, хто не байдужий до Слова.

Ліпше, аніж найкваліфікованіші рецензії, значущість словника характеризує один із листів, що його написала російськомовна українка із Донецька Люба Чумаченко. Прохаючи надіслати словник, виданий за національною програмою соціально значущих видань, вона ділиться сокровенним: «Мне часто приходится отстаивать самостоятельность Украины в спорах со знакомыми и даже в семье. Поэтому хотелось бы больше знать об истории украинского языка».

Донечанка пише, що після розпаду СРСР замислилася над тим, хто вона є. Прочитала історію України різних авторів, багато чого зрозуміла, а історію української мови — ніяк.

Таких листів на адресу львівського державного спеціалізованого видавництва «Світ» надійшло зі Східної України чимало. Пригадується, як у тому ж Донецьку зрусифікований українець-шахтар у розмові з Горбачовим зауважив, що він заговорив би українською мовою, якби ковбаса була дешева. Обурені львів'яни почали надсилати на його адресу... посилки з ковбасою. І дарма. Бо еволюцію свідомості може спричинити лише Слово.

Автор присвятив свою багаторічну працю пам'яті дорогої дружини, вчительки української мови та літератури. «Як нас колись щасливо поєднала доля — сина Наддніпрянщини і дочку Надсяння, так і в цьому словникові поєдналися мовні скарби Сходу і Заходу України, що склали запашний букет рідної української мови, однієї з найдавніших слов'янських мов, витоки якої з Київської Русі», пише Олесь Шевченко.

Унікальність словника в тому, що до нього увійшли лише слова відмінної лексики, котрі можуть викликати певні труднощі при перекладах. Серед 65 тисяч найуживаніших слів кожної з двох мов, начебто однакових за змістом, як-от: вода, море, трава, наприклад, слово іти (идти) подано із тринадцятьма синонімами, що відтворюють різні нюанси. До словника включено чимало призабутих слів, а також неологізмів, що тепер активно входять в ужиток. У додатках подано словничок найуживаніших іншомовних слів з царини політики, дипломатії, економіки, фінансів із тлумаченням змісту. Знаходимо тут слова, які нині у всіх на вустах: електорат, мажоритарний, плутократія, стагнація тощо.

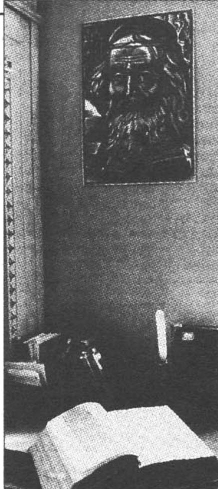
Ну що б, здавалося, словник! Слова та звуки — більш нічого (дозволю собі перефразувати Шевченкові рядки), а він пішов між люди і робить велику політику: формує СВІТ українця. Стиль і напрям діяльності видавництва, що було створене 52 роки тому при Львівському державному університеті ім. І. Франка, сповна охоплює глибину слова «світ». За умов, коли некомерційне книговидання опинилося на межі виживання, «Світ» продовжує робити ставку на високий інтелект автора й читача, і не занижує планки з огляду на скрутні обставини. «Світ» спеціалізується на підготовці випуску навчальної літератури для студентів вузів та учнів загальноосвітніх шкіл — від «Букваря» до «Політології», підручників для шкіл національних меншин. Робота на освітянській ниві пов'язана з ризиком, потребує жертовності.

— До нового навчального року не профінансована жодна шкільна програма, — каже Ігор Мельник, директор видавництва «Світ».

А отже видавці готують підручники «на віру». Які очі — такий світ, каже народна мудрість. Який «Світ» —такий світогляд, вважають видавці.

На початку 90-х років було розроблено програму повернення із небуття духовної, наукової, культурної спадщини народу, недоступної раніше широкому загалові. Гордістю видавництва є «Історія запорозьких козаків» Д. Яворницького у 3-х томах. Виданий востаннє майже століття тому цей твір уперше зазвучав українською мовою. Здійснено також перевидання книг «Богдан Хмельницький» та «Історія України» І. Крип'якевича, новел та історичних романів Б. Лепкого. Явищем культури стала «Українська рукописна книга», яку викохали разом учений Я. Запаско і художник, лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка Л. Андрієвський. Книга не має аналогів у сучасному українському книговиданні. Видавництво —постійний учасник багатьох міжнародних виставок і ярмарків. Коли припинився випуск газети «Друг читача», а «Літературна Україна» почала виходити нерегулярно, видавництво заповнило «білу пляму» газетою «Книжковий світ». Невдовзі читачі отримають ще один подарунок — збірник української релігійної поезії «Слово Благовісту», укладений професором Львівського держуніверситету Т. Салигою. Ще один промінь від «Світу» розсіє сутінки буття.

Львів.

Пам'ять

Петро ОЛАР, журналіст (з Риму)

З Батьківщиною в серці

Не доживши 19 днів до свого 56-го дня народження, відійшла у вічність співробітниця української редакції Радіо Ватикану Ольга Брошко. Боляче відізвалася ця звістка не тільки в середовищі української діаспори в Італії, але й серед тих, хто постійно слухав української програми РАІ —італійського державного радіо і телебачення.

Покійна пані Ольга народилася 17 квітня 1943 року в Бориславі, що на Львівщині, спізнала важкі дороги воєнного лихоліття, які її разом з батьками привели до Канади, а згодом — 1980-го — на Радіо Ватикану.

Ольга Брошко дуже любила свою батьківщину — Україну, брала дієву участь у багатьох допомогових акціях Україні, зокрема дітям Чорнобиля.

У римському соборі Святої Софії відбулася похоронна відправа, яку очолив Владика Іван Хома, прокуратор глави Української греко-католицької церкви при Апостольському Престолі.

Похована Ольга Брошко на римському цвинтарі Прімапорто. Вічна їй пам'ять!

Крик душі

Юля хоче жити!

11-річній Юлії Гонтар зі Львова лікарі поставили страшний діагноз: мієлоїдна лейкемія. І попередили батьків: урятувати дитину може лише пересадка кісткового мозку. Таких операцій у нас не роблять, а за кордоном вона коштує приблизно 200 тисяч марок. Юлина мати — в розпачі, приречено мовчить батько: такої фантастичної суми — та ще й негайно — їм самим не зібрати. Єдина надія на добрих людей, які, віримо, ще не перевелися з-поміж нас.

Усім, кому не чужа біда, що сталася з Юлією Гонтар, хто хоче допомогти врятувати дитині життя, повідомляємо рахунок, на який можна перерахувати гроші:

Р/р 2600100013063 в ОДАК УСБ м. Львова, МФО 325019, ЗКПО 02940262. Обласний комітет Товариства Червоного Хреста. Для лікування Юлії Гонтар.

Валютний рахунок 26002023049 в АТ ЗУКБ м. Львова, МФО 325365. Для лікування Юлії Гонтар.

Адреса батьків Юлі: 290008, Львів, вул. Лисенка, 9/2.

Давайте спільними зусиллями врятуємо дівчинку, яка хоче радіти сонцю та квітам, яка хоче жити!

Україна і космонавтика

Валерій ЧЕРЕДНИЧЕНКО, член Асоціації філателістів України

УПРОДОВЖ багатьох років займаюся космічною філателією і досі дивуюся, коли на запитання «Скільки разів американці побували на Місяці?» майже всі відповідають: «Один!». Доводиться показувати свою колекцію, щоб переконати недовірливих: було шість успішних експедицій! Астронавти 14 разів виходили на поверхню Місяця, подолали на місяцеходах 90 км, доставили на Землю 424 кг місячних порід.

...Більше п'яти років марно очікуючи від нашого Міністерства зв'язку першої космічної марки, захотілося систематизувати матеріал про те, яке місце в досягненнях радянської космонавтики належить українцям. І тут довелося дивуватися самому не менш за своїх друзів, які не все знали про успіхи заокеанської програми «Аполлон».

Стрижнем предмета досліджень є ракета. Бо саме завдяки ракетам можливе освоєння космосу, яким воно є сьогодні.

Складається враження, що перші ракети з'явились одночасно з цивілізацією і ніколи не втрачалися людством, майже не вдосконалюючись, аж до XVIII століття. Є припущення, що відомий ще зі школи «грецький вогонь» — це ракети, а спалення княгинею Ольгою в 946 році Коростеня відбулося не завдяки голубам і горобцям, що не є реальним, а за допомогою ракет з Візантії.

У відомій нині книзі «Історія русів» є опис застосування ракет у 1516 році в долині річки Дінець.

В Європі ракети набули поширення в кінці XVIII століття, після того, як були застосовані проти англійців у війні з Індією.

У Російській імперії дослідами над ракетами займався полковник Олександр Засядько (1779—1838 рр.). Він мав шпагу з написом «За хоробрість» — така зброя в ті часи була лише в Багратіона. Та безсмертя О. Засядькові принесло саме будівництво та застосування ракет. Його спроби використовувати в російсько-турецькій війні 1828—1829 років.

Народився О. Засядько на Полтавщині в селі Лютенька поблизу Гадяча. Помер у Харкові. Похований у Куряжському монастирі. І чому б у День космонавтики Президенту чи Прем'єр-міністрові України не відвідати могилу піонера ракетної техніки, щоб весь світ побачив, яке в нас глибоке космічне коріння.

Заснований О. Засядьком в Петербурзі ракетний завод 1864 року перевели до Миколаєва, а в 1910-му — до Шостки.

Далі естафета переходить до Миколи Кибальчича, котрий народився 1856 року в містечку Короп, нині Чернігівської області, в сім'ї священика. Був членом і «головним техніком» терористичної організації «Народна воля». Виготовленою ним оригінальною бомбою убито Олександра II. Всесвітньовідомим М. Кибальчич став завдяки тому, що, перебуваючи в тюрмі, за кілька днів до страти розробив проект реактивного літаючого апарата, призначеного для польоту людини.

На його батьківщині зберігся дерев'яний будиночок (нині музей), де він провів свої дитячі і юнацькі роки.

Серед піонерів космонавтики разом з росіянином Костянтином Ціолковським, французом Робертом Ено-Пельтрі, американцем Робертом Годдартом, німцем Германом Обертом тощо гідне місце займає наш земляк Юрій Кондратюк. Кількість і вагомість наукових ідей його не менша, ніж у прославлених зарубіжних вчених. Умови для творчої праці в Ю. Кондратюка були незрівнянно гірші, ніж у його колег.

Нині про Ю. Кондратюка (О. Г. Шаргея) з Полтави знають всі. А до 1961 року, поки в західній пресі не почали з'являтися дані, що в основі проекту польоту людини на Місяць (після тривалих суперечок серед учених США) була ідея радянського вченого, в СРСР він був зовсім невідомий.

Відомий конструктор, ініціатор і творець перших у світі космічних ракет і супутників Сергій Корольов (1907—1966 рр.) народився в Житомирі. Його мати Марія Москаленко походить з древнього роду ніжинських козаків.

Безумовно, що родовід та українське дитинство і юність (до третього курсу Київського політехнічного інституту) не могли не вплинути на формування майбутнього Головного конструктора.

Михайло Янгель (1911—1971 рр.) — сибіряк, талановитий конструктор-авіатор був призначений 1950 року начальником відділу в конструкторському бюро С. Корольова з тим, щоб через чотири роки створити й очолити іншу, не меншу, ніж у Корольова, ракетну організацію. Місцем розташування нового конструкторського бюро М. Янгель обрав Дніпропетровськ.

За 17 років незважаючи на п'ять інфарктів він створив новий напрям і свою школу, завдяки чому був налагоджений потік виготовлення дешевих надійних ракет і космічних апаратів-супутників.

Після смерті Михайла Янгеля його дружина Ірина Стражева написала цікаву книгу, в передмові до українського видання якої 1978 року зазначала: «Я щаслива, що книгу «Тюльпани з космодрому» багато українців зможуть прочитати рідною мовою. Михайло Янгель був тісно зв'язаний з Україною, її чудовими людьми. Тут жили колись його діди, і ці корені, які виходять з глибини років, безсумнівно, лягли в основу формування його особистості».

Валентин Глушко (1908—1989 рр.) — друга після С. Корольова постать у радянській космонавтиці — народився в Одесі. Зі шкільних років почав цікавитися космонавтикою і присвятив їй усе життя. Конструктор першого в світі електротермічного двигуна. Під його керівництвом були створені рідинні двигуни, які працюють на різних ракетах-носіях, починаючи із запуску першого супутника Землі і до цього часу.

В. Глушко дуже любив рідне місто. Його нездійснена мрія — створення в Одесі музею космонавтики.

Різні біографії в Кондратюка, Корольова, Янгеля, Глушка, та нікого з них не обминуло «щастя найпрогресивнішої системи».

Ю. Кондратюка заарештували чекісти, він лише дивом не потрапив під суд, все життя переховувався під чужим іменем.

В. Глушко працював у «шаращі» — закритій дослідницькій базі із вченими-арештантами.

С. Корольов майже два роки провів в одиночній камері, потім — Колима. Лише дострокове звільнення і виклик до Москви в 1944 році врятували його від смерті.

М. Янгель юнаком ледве не потонув у крижаній Ангарі, поспішаючи з Москви до свого села Зирянове за довідкою, що він не є сином куркуля.

...Ще не названо Володимира Челомея (1914—1984 рр.). Під його керівництвом створені «Протон», «Польот», інші супутники і ракети-носії. З усіх конструкторів радянської космічної техніки, про яких ішла мова вище, образ Володимира Миколайовича Челомея — найзагадковіший. Його батьківщина чи то Седльце поблизу Кракова, чи українське Підляшшя. Дитинство і юнацькі роки пройшли в Україні. Схоже, що його обминули «шарашки», тюрми, табори.

...До розвитку західної космонавтики також причетні українці. Відомі Михайло Яримович, Ігор Богачевський, Богдан Гнатюк, Йосип Харик.

Цей матеріал був би неповним, якби нічого не сказали про космонавтів-українців, яких, за підрахунками Л. Каденюка, 19, включаючи і тих, що літали на американських кораблях.

Збирати відомості про радянських космонавтів — справа нелегка. Досі мало відомі або зовсім не відомі імена десятків космонавтів, котрі загинули, виконуючи службові обов'язки на землі і в космосі. Так, Валентин Бондаренко згорів у ракеті на землі 23 березня 1961 року, коли йому було 24 роки.

Павло Попович — перший український космонавт — двічі побував у космосі і входить до першої десятки космонавтів (четвертий у колишньому Союзі і восьмий у світі). Народився 1930 року в Узині поблизу Білої Церкви. Живе в Москві. Використовуючи свій авторитет, бере участь у громадській роботі на користь України.

Віталій Жолобов народився 1937 року у Збруївці Херсонської області. В космосі побував у 1976-му. Нині працює в Національному космічному агентстві України.

Серед астронавтів є й жінки-українки: канадка Роберта Бондар, одна астронавтка загинула на «Челленджері», ще одна етнічна українка готується до польоту на «Шаттлі».

На відправлених у Всесвіт більш як 20 років тому (20 серпня та 5 березня 1977 року) американських апаратах «Вояджер-1» та «Вояджер-2» поруч із фотознімками та записами музики є текст, в якому серед іншого йдеться і про українців, а в поздоровленні на 60 мовах до тих, хто подібний до нас і, може, живе на інших планетах, знайшлося місце для нашої солов'їної.

Київ.

У номер

Анатолій МАРЧЕНКО,
журналіст

Про яку боротьбу говорить президент?

У румунському парламенті відбулися урочисті збори, присвячені об'єднанню, як це тут називають, Бессарабії з Румунією 1918 року. Організував захід асоціація «За Бессарабію і Буковину». На збори, повідомляє ДІНАУ, прибув сам президент Румунії Еміль Константинеску. А на знак солідарності з ув'язненим у Придністров'ї відомим прихильником нового об'єднання Бессарабії та Румунії Іліє Ілашку стілець ліворуч від президента стояв вільним.

Оскільки 1918 року до Румунії було приєднано (як називають це в нас) і деякі українські регіони Бессарабії та Буковини, то цікавими видаються деякі висловлювання президента Константинеску на зборах. Він, зокрема, заявив, що неписані закони історії заважають Румунії та Бессарабії бути разом, «як того бажали б вони». Але, підкреслив Еміль Константинеску, «національну ідею не можна забути ніколи, можна видозмінити форми боротьби за неї». Серед цих нових форм румунський лідер назвав застосування конкретних заходів, які сприяли б збереженню національної ідентичності румунів на Бессарабії та Буковині.

Треба розуміти, президент Константинеску повторив добре знайому з часів україно-румунських непорозумінь тезу «своїх» уніаністів: не вдається повернути «історичні території» наскоком, то треба спробувати «тихою сапою». За допомогою відповідної роботи з румунським населенням українських частин Буковини та Бессарабії. Така робота, за деякою інформацією, активно ведеться.

Дивно, звичайно, коли про такі речі говорить президент держави, та ще й на зборах організації, яка марить ідеєю «Великої Румунії». Утім... Як тут не згадати слова однопартійця президента — нового румунського прем'єра Раду Васіле: «Румунія може визнати сучасні реалії, але не може з ними погодитися і не відмовляється від своїх прав та своєї історії. Історичні права ніколи не переписуються...». Сказано це було на адресу України...

На знімку: президент Румунії Еміль Константинеску.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

КОЛИСКА СЕРБСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ СТАЄ НА ШЛЯХ ОЛЬСТЕРА

Гаряча точка

ПОДІЇ останніх місяців надали сербському краю Косово і Метохія «право» називатися новою гарячою точкою Балканського регіону. Та й не лише його — усієї Європи. Охолодити тамтешню ситуацію намагаються всі, хто має на Балканах хоч якийсь вплив.

Історична довідка. *У середньовіччя територія Косова була центральною частиною держави Рашка, а згодом — Сербського королівства (першої в історії держави сербів). З 15-го століття й до 1913 року край був у складі Османської імперії, після чого Лондонським мирним договором його поділено між Сербією та Чорногорією. 1918 року Косово увійшов до складу Королівства сербів, хорватів та словенців, яке з 1929 року стало називатися Югославією. Під час війни перебував під італійсько-фашистською окупацією, а після неї знову став частиною Югославії з правами автономії, якої його позбавлено 1989 року.*

Хоча серби і вважають Косово колискою їхньої цивілізації, понад 90 відсотків двомільйонного населення краю становлять етнічні албанці. Це, втім, не спричиняло жодних видимих проблем під час існування соціалістичної Югославії на чолі з могутньою компартією. Переломним (у гірший бік) був рік 1989-й. Наскільки переломним — невідомо й досі.

Саме тоді, за часів розпаду СФРЮ, югославський лідер Слободан Мілошевич позбавив Косово автономії, намагаючись вберегти Югославію від остаточного розпаду. Напруга різко зросла, але хитромудрому Мілошевичу вдавалося контролювати ситуацію. Відібравши в албанців автономні права, Белград дозволив їм фактично мати «нелегальну напівавтономію», яку самі албанці проголосили «Республікою Косово».

1992 року президентом цього нелегітимного утворення став лідер Демократичного союзу Косова (ДСК), колишній університетський викладач Ібрагім Ругова. Відтоді край практично ігнорував Белград. Албанці голосували на своїх незаконних виборах і бойкотували вибори сербські та федеральні югославські. Було створено інфраструктуру незалежної держави: паралельні системи управління з власними школами, університетом, охороною здоров'я і навіть із системою оподаткування. Існує й уряд Косова у вигнанні: він базується в Бонні і очолює його прем'єр-міністр Буяр Букоші. Головне завдання цього уряду — пошук фінансів для існування «Республіки Косово».

Белград, проте, така ситуація влаштовувала: з одного боку, він давав албанцям змогу «випустити пар», з другого — контролював ситуацію за допомогою сил безпеки і не дозволяв Ругові перейти межу дозволеного. Наприклад, коли три роки тому албанський лідер спробував сформувати власні поліцейські сили, відповідь не забарилася: понад 70 албанців було заарештовано й кинуто до тюрем. З того часу сербська поліція, шукаючи зброю, здійснювала регулярні «набіги» на будинки албанців. Не дивиною стали арешти. За даними деяких міжнародних інстанцій, торік не менш як 36 албанців ув'язнено за звинуваченнями в «тероризмі» та «ворожій діяльності» після процесів, що проводилися, за твердженням незалежних спостерігачів, з порушенням правил судочинства. Репресії змусили багатьох албанців, головним чином молодь, тікати до Німеччини, де вони створили другу за чисельністю —після курдів — групу біженців.

Так чи інакше, а перевіреним способом батога й пряника Мілошевичу вдавалося контролювати косовську ситуацію. Та лише донедавна. Минулого року в краї з'явилася Армія звільнення Косова (АЗК). Розпочалися напади на сербські поліцейські частини й будинки лояльних до сербської влади албанців. На відміну від Ругови, партизани не вели мову про якусь автономію чи навіть і рівні з сербами та чорногорцями права. Люди зі зброєю заявляли, що їх вдовольнить лише цілковита незалежність краю. Саме АЗК брала участь у березневих сутичках із сербськими силами безпеки. Це й спричинило відповідну жорстку реакцію сербської влади. І ось нове повідомлення: вбито шістьох лояльних до влади албанців, і цю акцію також приписують АЗК.

Ідея набуття незалежності через активний опір поширилася й серед Демократичного союзу Косова. Швидко почав втрачати свої позиції Ібрагім Ругова: його цілі та методи боротьби враз виявилися «застарілими». Намагаючися зберегти вплив та президентську посаду, Ругова, облишивши ідею автономії, теж проголосив головним завданням незалежність Косова (то стало несподіванкою навіть для Заходу). Нині відбувається зближення політичного керівництва ДСК та озброєних радикалів, яке поволі веде до повторення північноірландської ситуації: партизанська боротьба, терористичні акти тощо. Західна преса, до речі, повідомляє, що саму АЗК збудовано за принципом Ірландської республіканської армії. І хоча нині вона нараховує кілька сот активних членів, вплив її швидко поширюється, особливо у важкодоступних для сербської поліції гірських районах.

Ситуація надзвичайно складна. Ібрагім Ругова заявляє, що єдиний шлях — це переговори про незалежність Косова. Проте навіть і за цих умов не погоджується сісти за стіл без міжнародних посередників. Самі посередники погрожують Белграду санкціями і вимагають від Мілошевича надання краю «підвищеного статусу» —навіть як федеральній одиниці нарівні з Сербією та Чорногорією, але без права відокремлення від Югославії. Мілошевич наполягає, що проблема Косова —внутрішня справа СРЮ і готує референдум з питання участі чи неучасті в переговорному процесі міжнародних посередників. Одне слово, картина нагадує класичний приклад «співпраці» Рака, Лебедя та Щуки. Три сторони тягнуть поки що врізнобіч — під акомпанемент збройних сутичок між сепаратистами та сербськими поліцейськими.

За матеріалами зарубіжної преси.

Поєднав Неру

Орхідеї починають квітнути в Індії взимку. І в лютому шапки квітів кохання затьмарюють усю пишноту Монгольських садів — ботанічного дива під стінами президентського палацу в Делі. Його господарка Уша Нараянан, дружина глави індійської держави, обожнює орхідеї. Її хобі —квітникарство й ікебана, улюблений колір — зелений. Саме з відтінків цього кольору шиють сарі для першої леді Індії.

А справжнє ім'я дружини індійського президента — Тін-Тін, що по-бірманському означає «граціозна». Вона народилася в Бірмі, повідомляє ІТАР-ТАКС. Але шляхи господні незвідані. І коли молоденька Тін-Тін закінчила Рангунський університет, доля звела її з дипломатом-початківцем у посольстві Індії.

— Я дізналася про Нараянана і запросила його виступити на одному із заходів на захист прав людини в Бірмі, — згадує вона з посмішкою, трохи зашарівшись від збентеження. — Звернулася до нього в листі «шановний сер», не підозрюючи про його вік. Коли зустрілися, зав'язалася дружба, а потім і кохання. Проте індійський дипломат не міг одружитися з іноземкою, бо це вимагало офіційного дозволу керівництва. Нараянан — вихідець з найнижчих каст. Його висунув на дипломатичну службу сам Джавахарлал Неру. Тому за дозволом на шлюб ми звернулися до нього. Через чотири дні прем'єр-міністр нас благословив, і ми одружилися.

Відтоді Уша Нараянан багато мандрувала зі своїм чоловіком по різних країнах. Побувала в Китаї та США, де Нараянан був главою індійського посольства, об'їздила весь світ і скрізь називала себе індіанкою. Коли в Стамбулі хтось сприйняв її за пакистанку, вона прочитала випадковим знайомим цілу лекцію про Індію, її найдревнішу цивілізацію, про те, чому вона пишається своїм індійським громадянством.

Ця історія схожа на казку. Все своє життя Уша Нараянан присвятила чоловікові. У тому, що йому пощастило зробити таку кар'єру, є і її заслуга.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Просто Черномирдін

ЕКС-ПРЕМ'ЄР Росії відзначив своє 60-річчя. Як підкреслив радісний ювіляр, «такого дня народження в мене ще ніколи не було». І справді, вшанування колишнього керманича російського уряду були такі помпезні й неординарні, що наводили на певні думки...

Усіма каналами російського телебачення показували довгу низку озброєних розкішними букетами кремлівських чиновників, бізнесменів, політиків, діячів культури та «потрібних» журналістів. Черга у святковому збудженні повільно рухалася до винуватця урочистостей. Віктор Степанович виглядав щиро щасливим. Піднесені йому подарунки дивували навіть бувалих у бувальцях акул російського бізнесу і пера. Пріоритет у подарунках було віддано зброї, зокрема холодній: розкішні інкрустовані кинджали й шаблі. Журналісти пояснювали такий вибір подарунка не якимись політичними натяками, а тим, що Черномирдін — запеклий мисливець.

Від імені.., важко сказати кого, адже уряд у Росії до цього часу не сформовано, привітати Черномирдіна прийшов поки що тимчасовий, але з перспективами на ПМЖ, наступник — Сергій Кириєнко. Він, розчервонівшись від задоволення (мабуть, останні кілька тижнів уже трохи звик до популярності, що звалилася йому на голову), вручив сивочолому наставникові адрес і побажав... усього того, що зазвичай бажають у такому разі.. Проте ситуація здавалася доволі комічною й нагадувала старі застійні поздоровлення піонерами старших товаришів.

Коротко кажучи, уся ця поздоровча тяганина неначе демонструвала всій країні, що Черномирдін не випав із політичної обойми і в боротьбі за президентське крісло Росії «господар їхнього дому» має великі шанси на перемогу. А поки що «просто Черномирдіну», з усього видно, стало значно легше радіти життю: він навіть посміхався. Складніше з амбіціями та ображеним самолюбством...

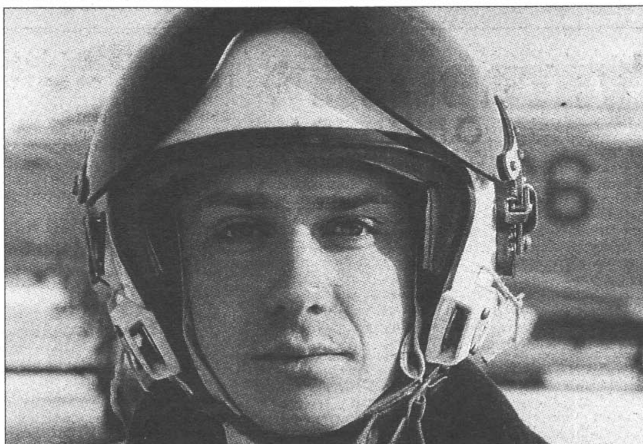
Хвороба серйозніша, ніж очікували

ТРАВМА спини, якої знаменита кінозірка Елізабет Тейлор зазнала 27 лютого, на день свого народження, виявилася доволі серйозною і лікується повільніше, ніж спочатку прогнозували лікарі. Усе це змусило актрису не з'являтися перед публікою у наступні чотири місяці.

Елізабет Тейлор днями зробила заяву, в якій висловила жаль, що їй не пощастить узяти участь у кількох доброчинних заходах. Лікарі уважно спостерігають за станом зірки і вважають, що її травма, через яку вона провела півтора тижні в лікарні, є досить серйозною. Медики рекомендують Тейлор відпочивати якомога більше, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Травма спини стала черговою проблемою у цілій низці неприємностей зі здоров'ям Тейлор, що почалися 1945 року з подібної травми, одержаної під час падіння з коня. Торік вона зазнала операції з видалення доброякісної пухлини головного мозку.

Олександр БУЗЬКИЙ, журналіст, Олександр КРЕМКО (фото)

У них — ключі від неба

Для хлопчаків, які жили в районі станції Сортувальна в Миколаєві, військовий аеродром в Кульбакіному був завжди привабливим місцем. Але помилуватися гарними літаками можна було лише здалеку. А коли здійснювали планові польоти, потужні машини під час злету створювали такий шум, що в довколишніх будинках дрижали шибки і доводилося збільшувати гучність телевізора. Раніше такі польоти були часті: Радянський Союз грошей на оборону не шкодував. І кожний пілот обов'язково 40 годин перебував у польоті.

Тепер у Кульбакіному розташовано 6-ту авіабазу ВПС України, якою командує полковник Анатолій Басистий. Тут, як і колись, військові пілоти опановують літаки Су-24, Су-27, МіГ-29, Ту-102. Адже у військовому училищі вони навчалися літати на одному з цих типів літаків. І польоти стали святом для тих, хто любить небо. Чому святом? Та тому, що це — дороге задоволення з огляду на гас, що його «з'їдає» літак. І норму нальоту зменшено до 25 годин на рік.

Але все ж вони літають! І до Чорного моря, і до полігону. А подробиці кожного польоту розшифровують зі стрічок «чорних скриньок», а кожний зліт і посадку ще знімає відеооператор. Потім це «кіно» крутять для решти, розбираючи прорахунки. Якщо вони є, звісно. А взагалі полковник Басистий задоволений своїми орлами, які стережуть небо України.

На знімках: штурман Сергій Котляров, відеооператор Наталка Стразіна; заступник командира військової частини Володимир Дрозак веде розмову з особовим складом; Су-24 під час посадки швидкість гасить парашутами; йде малий розбір польотів, а великий — проведе командир; у лабораторії об'єктивного контролю розшифровують показання «чорної скриньки».

Іван ГУДЗОВАТИЙ, «Голос України»

«У моїй любій Гунгарії...»

ЦІ СЛОВА нашого великого співвітчизника мандрівного філософа і поета Григорія Сковороди викарбувано на меморіальній дошці, яку відкрито нещодавно в угорському місті Токаї. Подія ця стала непересічною в історії, літературі, культурі двох народів.

Що привело колишнього співака придворної капели в Петербурзі, а згодом студента Києво-Могилянської академії, в це далеке від рідних країв місто?

Частково відповідь знаходимо в книзі його учня й товариша Михайла Ковалинського, автора біографії Сковороди: «Коло наук, що викладалося в Києві, здалося йому недостатнім і він забажав бачити чужі краї. Коли трапилася нагода к сьому, він скористався нею всеохоче. Від двору відправлений був в Угорщину до токайських садів генерал-майор Вишневський... Сковорода, відомий знанням музики, голосом, бажанням бути в чужих краях, розумінням декотрих мов, представлений був Вишневському схвально і взятий ним під опіку».

Генерал Вишневський, українець сербського походження, був першим керівником комісії, яка закуповувала для царського двору токайські вина. За однією версією двадцятирічний Григорій Сковорода був узятий півчим до церкви, що призначалася для людей комісії з Російської імперії — працювали вони на виноградниках та заготівлі вина. За іншою версією, що, можливо, вірогідніша, генерал узяв Сковороду вчителем для свого сина Гаврила.

В одних енциклопедичних виданнях зазначено, що філософ пробув у цьому місті три роки, в інших — п'ять років, тобто до 1750 року. Та ім'я Сковороди в документах Токайського музею згадується ще під однією датою — 1753 роком. І вона, є всі підстави стверджувати, — найвірогідніша. Схильні до цього й українські журналісти-дослідники Степан Ваш та Богдан Барбіл — автори публікацій про угорський період Григорія Сковороди.

Звідси, з Токая, Григорій мандрував до Буди й Братислави, до Відня й німецького міста Галле. Є відомості, що відвідав він також Італію. Зустрічався із закарпатцями, галичанами, словаками, поляками.

... І ось на стіні нинішньої Токайської галереї, що споруджена на місці колишньої дерев'яної церкви, зусиллями двох товариств — угорської культури Закарпаття та української культури в Угорщині —відкрито меморіальну дошку. Автор — художниця Вікторія Чирпак, українка, що проживає нині в Угорщині.

На справжнє свято для представників двох народів перетворилася ця ніби й непомітна для широкого загалу подія. У ній взяли участь мер міста Токая Янош Маєр, голови згаданих товариств Шандор Фодов та Ярослава Хортяні, голова Саболч-Сатмарської області й нинішній голова Карпатського єврорегіону Йожеф Зілагі, заступник голови відомства по роботі з угорцями, що проживають за кордоном, Шандор Петровці, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Угорщині Орест Климпуш, консул Угорщини в Ужгороді Янош Немат та інші. Почесним гостем свята був ужгородський підприємець, президент корпорації «Вест-Контрейд» Нестор Шуфрич —меценат, котрий оплатив усі витрати, пов'язані з виготовленням меморіальної дошки. На урочистостях оприлюднено привітання їх учасникам президентів України та Угорщини Леоніда Кучми і Арпада Генца.

Лауреат премії імені Максима Рильського та міжнародної угорської премії імені Габора Бетлера Юрій Шкробинець з Ужгорода, що переклав безсмертну поезію Григорія Сковороди «Всякому городу нрав і права» українською літературною та угорською мовами і нині плідно працює над перекладом «Саду божественних пісень», у своїй промові сказав:

— Він не був ні полководцем, ні генералом, але його слова і думки, його ідеї сильніші й живучіші, ніж армії Македонського і Наполеона. А ім'я цього мужа —Григорій Сковорода, а Батьківщина його — Україна. Слухаючи або читаючи «Всякому городу нрав і права», людина двадцятого століття зітхне: як мало, або й зовсім не змінився світ за майже триста літ — ті самі людські вади панують і нині. А Григорій Савович казав: «Я ж собі думаю все про одне: смерте, візьми не безглуздо мене. Смерте страшна, ти коса замашна, голови царські стинаєш одна. ... Хто ж не зважає на гострену сталь? Той, чия совість, — як чистий кришталь»...

Закінчив свій виступ Юрій Шкробинець традиційним для токайців побажанням: вина, пшениці, миру. І додав: «А також — мудрості Сковороди».

— Встановлення меморіальної дошки Григорію Савовичу Сковороді у край королів вин і вин королів, — сказав Орест Климпуш, — це вияв не лише пам'яті й шани до українського філософа, літературного й культурного діяча, великого гуманіста. Встановлення нещодавно пам'ятного знака на Аскольдовій могилі в Києві на честь 1100-річчя віднайдення угорцями батьківщини, меморіальної дошки на честь виходу в Будапешті збірки «Русалка Дністрова» — свідчення розвою українсько-угорських відносин.

«Мені здалося, що дух Сковороди повернувся до нас» —ці слова належать директорові Токайського музею Яношеві Бенчику. А сказав він їх після того, як почув виступ на святі відомого на Закарпатті камерного хору «Кантус», яким керує заслужений артист України Еміль Сокач. У репертуарі цього колективу переважають духовні твори. Виступав хор у приміщенні Токайської галереї. Найвеличнішим акордом концерту прозвучала «Молитва за Україну», яку наші співвітчизники слухали зі сльозами на очах.

— Ми в Токаї вже досить давно вивчаємо феномен вашого уславленого співвітчизника, — сказав Янош Бенчик. —Але тільки тепер я відчув, що значить для двох наших народів його ім'я.

А дух Сковороди ніби й справді витав того дня в Токаї. Ще не встигли зняти біле полотнище з меморіальної дошки, як зробив це рвучкий вітер, що знявся хтозна-звідки. Може, якраз той вітер, що був вічним супутником Григорія Савовича і образ якого він змалював в одній із своїх байок — «Вітер і Філософ»?

...Засяяла на молодому весняному сонці меморіальна дошка з написом двома мовами:

«У моїй любій Гунгарії...»

На цьому місці стояла православна дерев'яна церква, в якій у 1745—1753 роках був півчим і звідси вирушав у мандрівки по Угорщині та інших країнах Європи великий український просвітитель-гуманіст, філософ і поет Григорій СКОВОРОДА.

3. XII. 1722 — 22. XI. 1794»

Токай, Угорська Республіка.

Два крила Юрія Логвина

ЮРІЙ ЛОГВИН — майстер своєї справи, «безіменний», як сам каже, митець, який, однак, має найбільшу в Україні аудиторію, хоч і не прагне славослів'я.

— Юрію Григоровичу, ви — художник і літератор. Що переважає у вашій творчості?

— Я не розділяю ці два поняття. Навіть першими моїми творами були оповіді в малюнках з коротким текстом під ними. Такі собі комікси. Виріс в оточенні мистецькому, де шанувалися твори малярства, де була велика художня бібліотека.

— У вас вийшло багато книжок прози — здається, шістнадцять. Яка з них вам найближча? Чи всі книжки ви оформляли самі?

— Я працюю в різних жанрах прози (оповідання, новели, повісті, романи). Є великі, об'ємисті твори, є зовсім короткі. Але я — людина емоційного удару, свої сюжети намагаюся уподібнити стиснутій пружині, щоб звучали динамічно, чітко. Тому, вважаю, сильніше мені вдаються короткі оповідання. Найбільш близька мені книга оповідань «Далека веселка» (1970). Всі книги я оформляв сам, зрештою, це мій фах за дипломом. Отож так чи інакше мої літературні й художницькі шляхи перетинаються постійно. Це теж цікавий напрямок для художника — оформлення книжок. Бо треба так вибрати сюжет, щоб читач уловив твою думку ще з обкладинки.

— Вас знають як одного з творців сучасної української марки.

— Я захопився марками ще після війни, як і всі хлопці того часу. Можливо, мама «підштовхнула» мене до колекціонування. Вона і у воєнні роки не розлучалася з зошитом марок, що колись збирав її батько.

— А коли вам запропонували створити марку?

— Я сам почав їх створювати, ніхто мені цього не пропонував. Перебуваючи на початку 70-х років у Москві на Літературних курсах, я часто бував на філателістичних імпрезах, і мені закортіло спробувати себе в жанрі поштової марки. Так з'явилася на світ серія «Воїни древньої Русі», але з цього нічого не вийшло. Допоміг мені ввійти у коло художників, які створювали марки, В. Бишевський, київський лікар і завзятий філателіст.

— Як ви почувалися після друку вашої першої марки?

— Майже так, як після виходу першої книжки. Я був щасливий, адже завоював багатомільйонну аудиторію, яку не збереш і в найбільшому виставочному залі, хай навіть анонімно (на сучасних марках не вказується прізвище автора). Це не славолюбство, а швидше усвідомлення того, що твоя праця оцінена.

— Кого із сучасної творчої молоді можна вважати перспективним?

— Коли я спробував навчати молодих людей, то деякі не схотіли вчитися. Може, спрацьовує нинішній принцип «все і одразу», а може, я не зумів розбудити в них потягу до напруженої праці. Важко проходити школу попередників, але ж це конче необхідно, якщо хочеш стати справжнім митцем. На жаль, багато нинішньої молоді не має ніякого вишколу, ніякої робочої дисципліни, не хоче вивчати життя. Тому мені важко безапеляційно назвати когось перспективним. Може, це суб'єктивна думка.

— Ви самі виховали дочку Марту. Чи наслідує вона традиції батька?

— Ні, вона вивчає філологію та мови.

— Юрію Григоровичу, чи можливий за сучасних умов динамічний розвиток творчої людини?

— В умовах сучасної політики розвиток творчої людини можливий, якщо вона, ця людина, має бажання розвиватися (маю на увазі і навчання, і працю). Але якщо цій людині лише дають замовлення (в т. ч. й політики) і платять добрі гроші, щоб вона «творила» усіляки непотріб, кон'юнктурні твори, то, зрозуміло, ні про який розвиток творчої особистості не може бути й мови. На щастя, в нашій державі є люди, які працюють заради творчого задоволення, заради продовження традицій і збереження набутків нашої культури.

— І традиційне запитання: ваші мрії, захоплення?

— Я дійшов того віку, коли мої творчі мрії втілилися у життя. Зараз я хотів би залишитися принаймні на цьому, досягнутому важкою працею, рівні. А захопленням моїм було й залишається життя і його уважне спостереження.

Розмову вела
Юлія ЩЕГЕЛЬСЬКА.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Несмаку й ляпанині сюди дорога закрита,

або Вогнище, яке не просить у держави дров

У ЦЕНТРІ Ужгорода, під крислатими старими смереками, височіє оригінальна споруда, збудована з використанням елементів закарпатського народного зодчества. Коли придивитись уважніше, то в ній проглядають обриси старовинної гуцульської хати-гражди. Але це не сліпа копія помешкання горянина, а лише вдала його стилізація. При вході в цю «хату-гражду» гойдається на ланцюгу різьблена дубова вивіска з написом — «Карпат-арт. Бар. Мистецька галерея».

Закарпатці вже встигли оцінити привабливість цього закладу, в якому гармонійно поєдналися форма і зміст. «Карпат-арт» — власність місцевого художника Івана Павлючка, кров і плоть його фантазії. Тут вас смачно і сито нагодують, пригостять найвитонченішими закарпатськими винами. Поки кухарі готуватимуть замовлені страви, ви зможете скуштувати духовної їжі — і теж у найвишуканішому асортименті. Під дахом бару діє мистецька галерея, яка щомісяця оновлює свою експозицію. Несмаку й ляпанині сюди дорога закрита. Тут виставляються лише наймаститіші художники. Кожен закарпатський метр вважає за честь бути представленим у приватній галереї пана Павлючка.

На тлі такої краси ми й ведемо розмову з власником.

— Пане Іване! Тільки не кажіть, що не було колючок на шляху втілення вашого задуму.

— Кололи мене з усіх сторін. А все йшло від того, що влада не вірила в мої можливості, вважала мій задум фата-морганою. Але я вперто оббивав пороги високих кабінетів, і крига скресла. Важко бути підприємцем у наші дні. За твою ініціативу, за твої гроші ти мусиш пройти дев'ять кіл бюрократичного пекла. Ось чому в комерцію йдуть найтерплячіші, найризикованіші люди.

— Ви могли б піти найпростішим шляхом — відкрити бар, торгувати потихеньку спиртними напоями і мати від того непогану виручку. А з мистецької галереї який нині прибуток!

— Я за професією художник. І з власного досвіду знаю, як важко митцеві, тим паче — молодому, випросити зал для облаштування виставки своїх творів. У нас в Ужгороді з цим ціла біда. До того ж інтер'єри наявних виставкових залів далекі від естетичних вимог. Більш-менш задовільний вигляд мала хіба що галерея обласної організації Спілки художників. Але й вона недавно стала жертвою комерціалізації — тут відкрили меблевий магазин.

Тому й вирішив кинути «рятівний круг» закарпатським художникам. Моя приватна галерея готова кожному з них надати виставкові площі. Та мушу зауважити: у мене суворий критерій відбору виставкових робіт. Сірятину в галерею я принципово не пускаю.

— Але ж можна і помилитися.

— Щоб цього не сталося, раджуся з нашими місцевими світилами. На Закарпатті їх ніколи не бракувало, особливо малярів. Наша живописна школа добре знана на європейських обширах.

— Чи не принижує митця те, що поряд із галереєю функціонує бар, де люди п'ють, їдять, танцюють?

— Поки що таких нарікань не було. Гадаю, і не буде. Адже наш заклад зажив собі слави елітарного. Відвідують його переважно представники інтелігентських кіл — художники, поети, музиканти... Та це аж ніяк не означає, що іншим сюди дорога закрита.

— Надворі, за галереєю, я побачив якусь прибудову.

— Це колиба, яка приймає відвідувачів у літню пору. Людина, в котрої обмаль часу, може під її дахом або за відкритим столиком випити пива, кави, натурального вина, поласувати морозивом. Наступного року думаю оформити цей майдан парковими скульптурами, влаштувати там щось на кшталт постійно діючої виставки. Допоможуть мені в цьому мої друзі-скульптори. Навезу сюди камінних брил, влаштую для них пленер. Із цих робіт й оформимо вернісаж під відкритим небом.

... У вільні хвилини підприємець Іван Павлючок піднімається з бару гвинтовими сходами на другий поверх і бере в руки пензель. На полотно лягають штрихи нового пейзажу. За цими роботами він планує згодом відкрити свою персональну виставку. А ще добродій Іван має задум присвятити одну з експозицій своєї галереї закарпатським старожитностям, які збирає вже протягом багатьох років.

Пан Павлючок та його симпатична дружина Галина —глибоко побожні люди. У неділю вони не стоять за стійкою бару, не займаються фінансовими справами. Ідуть до церкви на Богослужіння. Іван та Галина мають свого сімейного священика, в якого постійно сповідаються, радяться з усіх житейських проблем.

Колись на місці, де тепер височіє приватна галерея, багатий ужгородець Лаундон, що жив у минулому столітті, заклав чудовий сад з реліктових дерев. За тоталітарних часів йому винесли вирок — буржуазне творіння має бути викорчуване з корінням. Від парку залишилося кілька стовбурів. Але сьогодні його взявся відновити художник з підприємливою жилкою Іван Павлючок. І сад, мов казковий фенікс, постає на пустирі.

Отже в Ужгороді народився новий, я б сказав, синтезований заклад культури, який не хоче бути нахлібником у держави, не чекає дріб'язкових подачок з її дірявого бюджету. Він є паростком сучасної духовності й водночас продовженням традицій українського меценатства. І це вселяє надію.

У сусідів — Угорщині, Словаччині, Чехії — приватні заклади культури вже давно домінують над державними. Меценати, не байдужі до духовності людей, вкладають кошти у вечірні клуби, малі театри, театри мод, мистецькі галереї, кабаре. Усі вони знають, що на одній культурі дивідендів не заробиш. Тому при таких закладах обов'язково функціонують бари, ресторанчики, кав'ярні, більярдні, казино. У Чехії добре зарекомендували себе клуби за інтересами, які не шукають державної підтримки, а знаходять спільну мову з приватними підприємцями і ті охоче беруть їх під свою опіку, бо знають: колекціонери, театрали, меломани, спортивні фанати — це потенційні клієнти їхніх закладів. До того ж держава щодо меценатів послаблює податковий тиск.

Хочеться вірити, що й пан Павлючок з Ужгорода, який дає прихисток культурі під дахом свого приватного підприємства, теж колись буде мати такі пільги.

Ужгород.

Іван ІЛЛЯШ, «Голос України»

Спритні ближче до джерел

ТИСЯЧІ листів до редакції — про пенсії. Вони до сліз нікчемні, до того ж, виплачують їх із затримками. Читачі просили, вимагали, пропонували негайно змінити пенсійне законодавство, з тим щоб пенсії призначали з урахуванням трудового внеску кожного, тобто стажу роботи і зарплати.

До думки громадян держава, нарешті, прислухалася і з 1 березня пенсіонерам перерахували суми, беручи до уваги кількість і якість зробленого для суспільства. Отже, зрівнялівка спочила в бозі. Однак залишається найгостріша з проблем — порожня казна. Де взяти додаткові кошти бодай для виплати тих 20 гривень, які законом передбачені вчорашнім трудівникам за списком № 1?

* * *

Перереєстрація посвідчень учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи викликала у співвітчизників неоднозначну реакцію. Більшість «ліквідаторів», які сумлінно виконували обов'язки у трагічному 1986 році, щиро обурюється принизливою процедурою збирання (вже вкотре!) довідок про участь у двобої зі стихією. Анатолій Самойленко з Києва, наприклад, пише: «Розумію, організатори акції прагнуть виявити лукавих. Але ж лукаві, як правило, не пересічні громадяни. Ділки й чиновники забезпечили себе такими документами, що й «мирний атом» їх уже не просвітить».

Пан Самойленко, врешті, не «ліквідатор». Але йому соромно «за друзів і знайомих, які віддали здоров'я, а багато хто й життя, і тепер стали жертвами чиновницької недовіри».

За учасників ліквідації аварії й справді образливо. Проте «чистка» в їхніх лавах була вкрай необхідною. Про це свідчать попередні підсумки перереєстрації (завершиться вона 1 травня ц. р.).

З майже 396 тисяч громадян, що мають статус «чорнобильця», понад 70 тисячам рекомендовано представити первинні документи, до спірної комісії передано понад шість тисяч посвідчень. Близько чотирьох тисяч вилучено.

* * *

З одним із лжеліквідаторів я зустрівся у Подільському райсуді столиці. Тут слухалася справа з обвинувачення Володимира Брязкала в розкраданні державного майна шляхом шахрайства, підробці та використанні фальшивих документів. Підсудний, а він на судовій лаві сидів уже вдруге, довго пригадував посаду і місце роботи, адресу фірми. 54-річний чоловік скаржився на здоров'я, щиросердно визнавав свою «помилку» і просив суддю не карати суворо.

Суд зважив на обставини, що пом'якшують провину, і виніс вирок: два з половиною роки позбавлення волі без конфіскації майна.

А тепер щодо «помилки». Ще влітку 1993 року Брязкала зустрів невідомий і за одну гривню (так стверджував засуджений) запропонував йому посвідчення «ліквідатора». Не вагаючись, кандидат у «чорнобильці» передав незнайомцеві фото, анкетні дані. Через два роки новоспечений «учасник» забажав мати відповідні пенсійні пільги. Разом із секретаркою однієї установи «спекли» довідку про те, що пан Брязкало був відряджений 1986 року в Чорнобиль, де п'ять днів виконував «чорні» роботи. Вона і стала підставою для незаконного отримання пільгової пенсії. Поки Подільське райуправління соцзахисту населення не вивело липового пільговика на чисту воду.

Володимир Брязкало — один із тисяч лжеліквідаторів, що сиділи на шиї платників податків, отримуючи незаслужені блага.

* * *

Анатолій Василенко теж трутень, але іншого гатунку. 62-річний чоловік за колючим дротом відбув понад три десятиліття, з них 15 років — за навмисне вбивство. Торік, повернувшись із колонії, він звернувся до управління соцзахисту з проханням призначити йому пенсію.

Клопотання задовольнили. Анатолій Василенко нині отримує пенсію за віком у розмірі без однієї копійки 20 гривень. З них заробленої — 4,99. Заробленої, до речі, в колоніях і тюрмах. Донедавна трудова терапія там була в пошані. Траплялося, засуджені виходили на волю, повністю розрахувавшись із державою за хліб-сіль, взуття та одяг, ще й на ощадкнижці мали копійчину. Сьогодні безробіття панує і в «зоні». До того ж, окремі її «постояльці» роботу нахабно ігнорують.

У штрафному ізоляторі Сокирянської колонії, що на Буковині, довелося спілкуватися з молодими хлопцями, які відбували дев'ять діб саме за відмову працювати.

— Ще напрацюємося, — посміхаючись, кинув молодик, засуджений на 15-річний строк за навмисне вбивство.

Яка буде його робота, можна здогадуватися. Але в 60 років він і тисячі таких само «трударів» проситимуть у держави соціальну пенсію. І вона їм не відмовить, відірвавши чесно зароблені чималі суми у законослухняних співгромадян.

Воістину невичерпні джерела має країна для тих, хто втамовує спрагу за рахунок співвітчизників — платників податків.

Чи може держава лишатися байдужою до такого розподілу сукупного національного продукту?

Підсумки сезону

Срібна реальність і золоті мрії «ТІМ-СКУФ»

***Завершився** тривалий марафон під назвою жіночий чемпіонат країни з баскетболу. Вдруге поспіль золоті нагороди заслужено виграли спортсменки запорізької «Козачки-ЗАлК». А ось у срібній гавані на якір вперше стали дівчата з київської команди «ТІМ-СКУФ». Цей колектив очолює симпатичний подружній дует — Ігор і Марина Ткаченки. Вони і віце-президент клубу Анатолій Ткаченко нещодавно провели прес-конференцію, яка зібрала чимало журналістів.*

Цю відверту розмову розпочав Ігор Ткаченко:

— Сезоном, що минув, ми задоволені. Зізнаюся, розраховували на перше місце. Але з різних причин (про них поговоримо нижче) здійснити задумане не вдалося. Хоча, повторюю, і другому місцю ми невимовно раді. А в наступному сезоні, повірте, докладемо максимум зусиль, щоб піднятися ще вище.

— Дайте, будь ласка, оцінку вашим підопічним...

— Я відразу наголошу, що основний тягар боротьби ліг на плечі стартової п'ятірки. На жаль, лава запасних у нас ще коротка. А коли казати про внесок кожної спортсменки, то, безперечно, найбільший вклад в успіх команди зробила Марина Ткаченко. Після неї назву Олену Дейниченко, далі — Тетяна Шаблинська, Оксана Скойбіда і Наталя Видринська. Ось вони й попрацювали на славу.

М. Ткаченко:

— Як для гравця цей сезон був для мене найважчим у моїй біографії. Чому, спитаєте? Тому що ми зібрали молоду команду, гравці якої ще не нюхали по-справжньому пороху професійного баскетболу. Однак попри відсутність досвіду зібралися дуже перспективні дівчата. І здобуте разом з ними друге місце мені дуже дороге. Цей чемпіонат я запам'ятаю на все життя. Як уже казав Ігор, лава запасних у нас була невелика: лише 5—6 гравців. Приміром, Дейниченко і Шаблинська зіграли більш-менш рівно весь сезон. Скойбіда розігралася у фінальній частині турніру. Дуже допомогла й Видринська.

А. Ткаченко:

— Ідея організувати таку баскетбольну команду народилася тоді, коли Марина, перебуваючи в розквіті спортивної слави і майстерності, стала подумувати й про той період, коли доведеться завершити кар'єру гравця. А до такого моменту, як ви розумієте, таки ліпше готуватися заздалегідь. Чимало зусиль доклали ми, щоб створити цей клуб. Адже свого часу Володимир Рижов мав плани об'єднати динамівську та університетську команди. Проте здійснилася наша ідея, яку підтримав ректор Українського державного університету фізичного виховання і спорту Володимир Платонов. І, як бачите, ми не підвели його. Створено боєздатний колектив, очолюваний тренерами, в яких сучасне бачення баскетболу. З першого разу новачок піднявся на срібну вершину, зігравши рівно упродовж усього сезону, а в ряді матчів показав просто чудову гру. І я впевнений, що, доукомплектувавшися, «ТІМ-СКУФ» продовжить свою переможну ходу і в країні, і на міжнародній арені. Ми виношуємо найчестолюбніші плани. Прагнемо, щоб наш клуб грав у баскетбол міжнародного рівня, гідно представляв Україну в Європі. А для цього насамперед робитимемо наголос на підвищення майстерності.

— А завдяки чому ви розраховували вибороти перше місце у сезоні, що минув? Адже у складі у вас була лише одна зірка — Марина Ткаченко.

І. Т.:

— Ви маєте рацію, Марина — не просто чудовий гравець, а найкращий в Україні. Та, напевно, й одна з найяскравіших у Європі. Мати такого майстра у складі — це вже півсправи. А до цього додамо молодість і честолюбство, талант і високий вольовий настрій решти спортсменок. Адже ви погодитеся, що з цих новачків нам у результаті вдалося створити непоганий ігровий ансамбль. Плюс стабільне фінансове становище, що за нинішніх складних часів — немаловажно.

— Що можете сказати про суперників, про чемпіонат країни загалом?

М. Т.:

— Безперечним лідером чемпіонату була «Козачка». Дуже хороша команда «Динамо» (Київ). Відзначився донецький «Енергобіс», який став бронзовим призером. Відзначу, що рівень жіночого баскетболу дещо впав. Але лихо не без добра. Гострою, напруженою, можна сказати, захоплюючою була боротьба за призові місця. Адже це подобається шанувальникам гри, заради яких провадиться чемпіонат. Скажімо, після минулого турніру з «Козачки» пішли Лохманчук і я. Не вважайте за нескромність, ми були не останніми в запорізькому клубі. На жаль, через травми без кількох головних виконавиць залишилося київське «Динамо». Ось ми і мали скористатися з цих можливостей. Як на мене, непоганий вигляд мала молода й задерикувата команда «Енергобіс». Бронзові медалі — цілком заслужена для неї нагорода. А ми у донеччанок виграли всі матчі. Звісно, «ТІМ-СКУФ» був близький до найвищої мети. Однак ми фінішували другими. Коли б не домоглися цього, то це було б кричущою несправедливістю. Мені як тренеру особливо приємно, що з групи навіть мало знайомих людей нам вдалося в результаті зліпити міцну команду, що показала в фіналі зіграність і майстерність. Усе це поки що — найголовніше. Свої кращі ігри «ТІМ-СКУФ» провів проти «Динамо». А «Козачці» ми поступилися лише з однієї причини: в її складі було більше досвідчених гравців, які разом працюють уже три сезони.

— Коли не таємниця, то ким збираєтеся підсилити свою команду?

— І. Т.:

— Ми вже казали про необхідність продовжити нашу лаву запасних. А коли конкретніше, то нам дуже потрібні: хороший плеймейкер, центрова, нападаюча. Ми шукаємо таких виконавців. Причому не лише в Україні, а й у країнах СНД, далекому зарубіжжі. До початку наступного сезону обов'язково постараємося знайти їх.

— Дехто малює похмуру картину жіночого баскетболу в Україні, а яка ваша думка з цього приводу?

М. Т.:

— Коли весь час казати, що усе погано, то воно так у підсумку й вийде. Я бачу великий потенціал українського баскетболу. І незважаючи на нестабільне економічне становище в країні, на хорошому рівні, як на мене, працює Федерація баскетболу країни. І найголовніше сьогодні — віднайти кошти для створення потужної збірної. І не лише для зборів, поїздок, виступів на турнірах, а й для заохочення гравців. Матеріальний стимул, що не кажи, немаловажний. У всіх головних баскетбольних країнах про це ніколи не забувають. А у нас переважно грають за «спасибі». Хоча й слова подяки теж не завжди почуєш. Я віддала не один рік свого життя і здоров'я служінню національному спорту. І, повірте, капіталів за цей час не нажила, а не завадило б.

Щодо національної збірної дозволю собі сказати ще кілька слів. Ми з Ігорем дуже хочемо допомогти створити колектив, здатний залишити яскравий слід на європейському небосхилі. Ми вже неодноразово пропонували свої послуги ФБУ. Адже впевнені, що здатні багато на що.

І. Т.:

— Ми можемо надати і матеріальну підтримку. До речі, Гуревич, Садовникова та інші відомі гравці готові виступати за національну команду, але за тієї умови, що в ній працюватиме Марина Ткаченко. І це не містечкові, а баскетболістки європейського рівня. Рижов виступив на конференції і заявив, що наша збірна втратила шанс потрапити на Олімпійські ігри. Дозвольте, адже це неправда — теоретичні шанси є потрапити на чемпіонат Європи, виграти його. Ось вам і путівка на Олімпіаду. Складно? Дуже. Та справа варта заходу.

— Які у вас перспективи на міжнародній арені? На що розраховуєте? Адже вам доведеться виступати в такому престижному турнірі, яким, безперечно, є розіграш Кубка Ліліан Ронкетті. До речі, Марина вже була переможницею цього турніру...

— Плани у нас найчестолюбніші. Дівчата спіймали кураж в останньому чемпіонаті країні, збагатилися досвідом, підвищилася їхня майстерність. Одне слово, наявний зіграний колектив. Ми вже казали, що збираємося підсилитися. І обов'язково намагатимемося на гідному рівні зіграти в Кубку Ронкетті.

— Розкажіть, прошу, про те, як будете готуватися до нового сезону?

— Це дуже велика програма. Багато турнірів, до речі, підготовку починаємо вже тепер, до відпустки. Потім готуватимемося в Ізраїлі, є пропозиції навіть із Бразилії. Четверо наших гравців запрошено до збірної нашої країни: Ткаченко, Шаблинська, Скойбіда і Дейниченко. Усе, як то кажуть, розплановано по днях до серпня, коли й візьмемо старт у турнірі Кубка Ронкетті.

В. Б.

Форвард з бандитськими нахилами...

Жиля де Більде, колишнього нападаючого бельгійського «Андерлехта», який нині грає у клубі ПСВ (Ейндховен, Нідерланди), засуджено брюссельським судом до 9 місяців тюрми з відстрочкою на три роки, а також до штрафу та відпрацювання на користь підлітків із бідних кварталів. Кумира бельгійських уболівальників покарано за рукоприкладство.

У серпні 1995 року де Більде мало було не потрапив під суд за побиття гравця іншого бельгійського клубу. Хоча постраждалого госпіталізували з крововиливом у мозок, де Більде відбувся дисциплінарним стягненням, привселюдно покаявшись у вчиненому. Під час матчу «Андерлехт» — «Алост» він ударив кулаком футболіста з команди суперника Кріста Порте, зламавши йому перенісся. Ця сцена обійшла телеекрани великим планом. Порте потім більш як рік не міг вийти на поле. Під час розгляду з'ясувалося, що й раніше де Більде давав волю рукам, але тоді це минуло без розголосу.

Прокурор на засіданні суду, що відбулося минулого тижня, зажадав засудити «зірку», яка зарвалася, без будь-якої відстрочки: три справи за шість років — це занадто. Але, очевидно, популярність пом'якшує навіть судців. Штраф де Більде доведеться заплатити, за місцевими поняттями, символічний. Один символічний франк отримають Кріст Порте та його страхова компанія, які подали в суд, хоча вони оцінили збитки в 15 мільйонів франків (405 тисяч доларів). А засудженому доведеться 75 годин поганяти м'яча з дворовими командами знедолених кварталів.

Брюссель.

Лука СТАНКЕВИЧ, журналіст

Наполеглива праця протягом останніх чотирьох років принесла Федерації тенісу України та корпорації «Інфоспорт» бажані плоди. Асоціація тенісистів-професіоналів надала їм право провести в нашій країні тенісний турнір ATП tour challenger seris.

Виходимо на єврорівень

— Ще 1995 року ми подали офіційну заявку на проведення такого змагання, — розповідає віце-президент ФТУ Сергій ЛАШКУЛ. — Але лише після того, як в Україні протягом 1996—1997 років було проведено кілька великих міжнародних турнірів серії «сателіт», що дістали високу оцінку за організацію від Міжнародної федерації тенісу, до Києва торік прибув уповноважений представник АТП Руді Бергер. Він проаналізував стан справ і дійшов висновку: ми можемо проводити змагання на найвищому рівні. І місце для цього є чудове — корти Міжнародного тенісного клубу ЗАТ «Наука-Спорт» (президент Анатолій Кржевін).

Після такого схвалення було створено оргкомітет, який очолив заступник київського міського голови Станіслав Сташевський. Турнір занесено до офіційного календаря під назвою «KYIV OPEN». Його фінал відбудеться у День Києва, 31 травня.

Минув рік, як затверджено турнір. Слід сказати, що його директорат виконав величезну організаційну роботу. До речі, визначено генерального спонсора — СП «Український мобільний зв'язок» (генеральний директор Мартін Діркс). Тому в назві турніру буде логотип цієї організації «UMC KYIV OPEN».

Серед спонсорів — «Mc Donald's Ukraine Ltd», «УКРТЕК» (генеральний директор Віктор Стародубець) і компанія «Хайн Укр.» — офіційний дистриб'ютор компанії «Heineken» в Україні (генеральний директор Дмитро Галан).

До опікунської ради турніру попередню згоду увійти дали: віце-прем'єр Сергій Тигипко, міністр охорони здоров'я Андрій Сердюк, міністр Кабінету міністрів Анатолій Толстоухов, голова Держкомзв'язку Дмитро Худолій, голова правління Національного банку Віктор Ющенко, голова Київської міськдержадміністрації Олександр Омельченко, перший заступник міністра промисловості Валерій Мазур, зірка світового і українського тенісу Андрій Медведєв та його тренер Олександр Долгополов.

На завершення хотів би сказати, що наша країна і її столиця зобов'язані мати турнір такого рангу. Я цілком упевнений, що «UMC KYIV OPEN» стане одним із найяскравіших спортивних заходів року. До нас прийдуть і приїжджатимуть у майбутньому зірки світового тенісу. Це, безперечно, стимулюватиме розвиток цього виду спорту в нашій країні. А Київ зробить ще один важливий крок до зміцнення свого спортивного авторитету серед міст Європи і світу.

На знімку: віце-президент ФТУ Сергій Лашкул.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Хутрофірма «Тисмениця»

1. Характеристика емітента

1.1. Найменування товариства:

повне — відкрите акціонерне товариство «Хутрофірма «Тисмениця», скорочене — хутрофірма «Тисмениця» (англійською — «TYSMENYTSIA FUR KOMPANY», російською «Меховая фирма «Тысмэныця»).

Код ЄДРПОУ — 003000115, розрахунковий рахунок 2600200084004, назва банку — АК АПБ «Україна», м. Тисмениця, МФО 336332.

1.2. Місцезнаходження хутрофірми:

Україна, 285011, м. Тисмениця Івано-Франківської області, вул. Вербова, 9. Тел. 2-12-32.

1.3. Дата заснування:

Закрите акціонерне товариство «Хутрофірма «Тисмениця» створене шляхом перетворення хутрофірми «Тисмениця» з колективною формою власності згідно з рішенням установчих зборів від 28 січня 1997 року (протокол № 1) та відповідно до установчого договору про створення закритого акціонерного товариства «Хутрофірма «Тисмениця», укладеного від імені його засновників їх уповноваженими представниками. Перереєстровано розпорядженням Тисменицької районної державної адміністрації від 3 березня 1997 року № 70.

1.4. Історична довідка:

Хутрофірма «Тисмениця» — одне з найстаріших підприємств, яке відзначило своє 360-річчя (дата заснування — 21 листопада 1637 року). З перших кроків розвитку в умовах Тисмениці, яка з 1449 року володіла Магдебурзьким правом, хутрові вироби з її маркою демонструвались у Лондоні, Дрездені, Відні, Берліні, Будапешті та інших великих містах Європи. Однією з перших вийшовши з державного сектору економіки (колективне підприємство через оренду з викупом — з лютого 1992 року), хутрофірма «Тисмениця» стала єдиним підприємством колишнього СРСР, яке з 1993 року щорічно представляє свої колекції виробів на Міжнародному хутровому ярмарку у Франкфурті-на-Майні, що стало основою для її подальшого інтегрування у світову економіку. Товариство володіє захищеними технологіями і моделями (ліцензії, патенти та промислові зразки), виробництво атестоване, лабораторія (випробувальний центр) акредитована, вся продукція сертифікована у системі УкрСЕПРО, пройшла сертифікацію у системі ГОСТ Р (Росія).

1.5. Мета та предмет діяльності:

Відповідно до статуту метою товариства є якнайповніше задоволення суспільних потреб у високоякісних хутряних виробах і одержання в результаті цього максимальних прибутків (доходів) від основної своєї діяльності —переробки у напівфабрикат хутра, пушнини та іншої, головним чином, сільськогосподарської сировини, виготовлення з неї різноманітних товарів для їх реалізації на внутрішньому ринку України та за її межами, надання послуг організаціям і населенню, досягаючи конкурентоспроможності у цій справі шляхом вдосконалення системи управління виробничо-господарською діяльністю, впровадження дієвого механізму підвищення мотивації до високопродуктивної праці, ефективного використання матеріальних та інформаційних ресурсів, інших, не заборонених чинним законодавством України, можливостей.

Відповідно до цього предмет і цілі діяльності товариства складають:

— торгівля, в тому числі гуртова та роздрібна, організація громадського харчування, лікувально-профілактична, фізкультурно-оздоровча і навчально-просвітницька діяльність;

— розробка і реалізація технологій (ноу-хау), моделей, інвестиційних та інших проектів, науково-дослідна та проектно-конструкторська робота і т. д.;

— виробництво і реалізація інших товарів народного споживання та продукції виробничо-технічного призначення;

— перевезення вантажів і пасажирів, в тому числі закордонні, влаштування автозаправок та автостоянок;

— виконання будівельних, будівельно-монтажних та ремонтних робіт;

— розробка та впровадження програмно-інформаційного забезпечення ПЕОМ і для власних потреб, і для сторонніх споживачів;

— посередницька та інша комерційна (інвестиційна, лізингова, постачальницька, біржова, брокерська) діяльність, маркетингові, правничі (юридичні), поліграфічні (інформаційно-видавничі і рекламні) послуги;

— вирощування, заготівля, зберігання, переробка і збут сільськогосподарської, головним чином тваринницької продукції;

— послуги по складуванню та зберіганню продукції, в тому числі консигнаційні, зокрема шляхом утворення безліцензійних митних складів;

— виготовлення і реалізація пакувальної продукції для різних видів товарів;

— організація та проведення ярмарків, аукціонів, торгів, масових видовищних заходів, семінарів, конференцій, виставок, здійснення інших видів діяльності, які не заборонені чинним законодавством і насамперед необхідні для виробничої та господарської діяльності хутрофірми.

1.6. Чисельність працюючих — 1958 чоловік.

1.7. Інформація про керівників емітента:

Посада	Прізвище	Стаж роботи на даній посаді (років)	Освіта	Загальний стаж роботи
Голова правління	Зварич Ігор Теодорович	7	Вища	28
Головний бухгалтер	Боднар Ганна Миколаївна	5	Вища	35
Голова ревізійної комісії	Карпінець Богдан Миколайович	5	Вища	37
Спостережна рада	Данилків Іван Миколайович	1	Вища	36
	Дарчин Богдан Степанович	1	Вища	28
	Гузій Марія Петрівна	1	Середня спеціальна	35

1.8. Бухгалтерський баланс на 1.01.1998 р. (в тис. грн.)

АКТИВ		ПАСИВ	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	23367	1. Джерела власних та прирівнених до них коштів (в т. ч. статутний фонд)	46862 (30000)
2. Запаси та витрати	14849	2. Довгострокові пасиви	—
3. Кошти, розрахунки та інші активи	18770	3. Розрахунки та інші пасиви	10124
4. Баланс	56986	4. Баланс	56986

1.9. Звіт про фінансові результати та їх використання на 1.01.1998 р:

Показники	тис. грн.
1. Виручка від реалізації продукції	18139
2. Затрати на виробництво реалізованої продукції	15584
3. Балансовий прибуток (збиток)	2148
4. Дебіторська заборгованість	18770
5. Кредиторська заборгованість	10124

Дані з довідки про фінансовий стан ЗАТ «Хутрофірма «Тисмениця»

	Норматив	Показник
6. Коефіцієнт загальної ліквідності	не менше 2	2,7
7. Коефіцієнт автономності	не більше 1	0,27
8. Коефіцієнт фінансової незалежності	не менше 0,2	0,8
9. Коефіцієнт фінансової стійкості	не менше 0,6	0,8
10. Коефіцієнт використання власних коштів (капіталу)	не менше 0,5	0,48
11. Клас позичальника	200 (клас А)	А (360,62)

2. Статутний фонд

затверджено в розмірі 30 (тридцять) мільйонів гривень та розподілено на 3 (три) мільйони простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень кожна. Закритим акціонерним товариством викуплено у акціонерів 900 (дев'ятсот) тисяч акцій на суму 9 (дев'ять) мільйонів гривень для їх наступного перепродажу.

2.1. Опис діяльності товариства за 1997 рік:

Найменування	Одиниці виміру	Показники
Товарна продукція у порівняльних цінах	тис. грн.	14707
Пошив:		
— головні убори	штук	251366
— пальто жіноче	штук	14389
— пальто дитяче	штук	6611
— куртки	штук	1003
— жилети	штук	2163
— рукавиці	пар	15454
Вичинка і фарбування:		
— шкурки кролика	тис. штук	1221
— шкурки норки, лисиці, песця, нутрії	тис. штук	19
— шкурки каракуля, смушки, мерлушки		229
— шкури овчини		29

2.2. Проведення наукових досліджень за 1997 рік.

Розробка та впровадження науково-дослідних робіт, нової техніки, прогресивної технології (загальний дохід — 16,1 тис. грн.), зокрема:

— впроваджено технології фарбування шкур овчини в сірий колір кислотними барвниками фірми «Кларіант» навзамін екологічно небезпечних окислюючих та кубових барвників;

— освоєно трафаретне фарбування шкурок кролика;

— розширено фарбування різних видів пушно-хутрових шкурок в нові кольорові гами з використанням вітчизняних та зарубіжних хімматеріалів.

Розробка та освоєння нових видів продукції, оновлення моделей:

— впроваджено 156 нових моделей хутряних виробів.

Отримання та використання охоронних документів:

— подано 17 заявок і отримано 14 свідоцтв на промислові зразки;

— у виробництві використовувалось, крім вище вказаних, ще 22 промислових зразки і два власних винаходи (дохід від них становив 158,3 тис. грн.);

— подано і впроваджено 15 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом в 31,3 тис. грн.

2.3. У 1997 році товариство інвестицій не здійснювало.

3. Дані про емісію цінних паперів:

3.1. Рішення про реорганізацію ЗАТ у ВАТ «Хутрофірма «Тисмениця» прийнято загальними зборами акціонерів 21 листопада 1997 року (протокол № 2/1) та 13 лютого ц. р. (протокол № 3).

3.2. Мета випуску акцій — формування статутного фонду відкритого акціонерного товариства, створеного у процесі реорганізації (перетворення) із закритого акціонерного товариства.

3.3. Запланований обсяг емісії: 30000000 (30 млн.) гривень.

3.4. Вид і категорії цінних паперів: випускаються прості іменні акції у документарній формі в кількості 3000000 (3 млн.) штук, номінальна вартість акції 10 (десять) гривень.

3.5. Прості іменні акції випускаються серією ЗІТ-1 з порядковими номерами від 0000001 до 3000000. Право власності на акції підтверджується відповідним сертифікатом.

3.6. Порядок розміщення акцій: акції розміщуються в термін — з 1 травня по 1 листопада 1998 року. Під час розміщення акції ЗАТ обмінюються на тимчасові письмові зобов'язання ВАТ. При цьому одна акція ЗАТ обмінюється на одну акцію ВАТ. Після реєстрації випуску акцій ВАТ в ДКЦПФР кожному акціонеру буде видано сертифікат акцій.

Під час обміну акцій, а саме в період з 1 травня по 1 листопада, товариство здійснюватиме продаж акцій на суму 9000000 (9 млн.) гривень в кількості 900000 (дев'ятсот тисяч) штук номінальною вартістю 10 гривень кожна. Ці акції викуплені товариством у акціонерів за рахунок сум, що перевищують статутний фонд. При цьому особа, яка бажає придбати акції, має подати правлінню товариства заяву про бажання придбати відповідну їх кількість. На момент подачі заяви особа, яка бажає придбати акції, повинна сплатити 10 (десять) відсотків номінальної вартості заявлених акцій і повністю сплатити їх вартість до 1 листопада 1998 року. При цьому протягом 30 (тридцяти) днів з дати початкового внеску має бути сплачено не менше 50 (п'ятдесяти) відсотків вартості акцій.

Оплата акцій здійснюється грошовими коштами як у готівковій, так і в безготівковій формі; розрахунковий рахунок 2600200084004, назва банку — АК АПБ «Україна», м. Тисмениця, МФО 336332.

При несплаті повної вартості акцій протягом 3 (трьох) місяців після встановленого терміну, хутрофірма має право реалізувати ці акції акціонерам або розпорядитися ними в інший, визначений законодавством, спосіб. Кошти, сплачені особою, яка не виконала всіх умов оплати за акції товариства, повертається їй (за мінусом обов'язкових до сплати 10-відсоткових річних за прострочення платежу) у 5-денний строк з моменту реалізації цих акцій.

Подання заяви та проведення оплати за відповідну кількість акцій вважається здійсненням підписки на акції. При цьому перевищення рівня передплати не допускається. У разі перевищення рівня передплати зайва підписка відхиляється з кінця переліку.

3.7. Дані про розміщення раніше випущених акцій:

Вид акцій	Номінальна вартість (грн.)	Кількість акцій (шт.)	Серія	Номери акцій	Загальна сума емісії (грн.)
прості іменні	10	3000000	ЗІТ-1	0000001—3000000	30000000

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів ЗАТ «Хутрофірма «Тисмениця» видане територіальним відділенням ДКЦПФР в Івано-Франківській області 7 жовтня 1997 р. за № 99/09/1/97.

Кількість акцій у керівних працівників 40826 штук.

3.8. Права власників простих іменних акцій:

— брати участь в управлінні справами товариства в порядку, визначеному його статутом та локальними нормативними актами, зокрема одержувати інформацію про діяльність хутрофірми, в тому числі шляхом ознайомлення на вимогу акціонера з річними балансами, звітами, протоколами зборів;

— брати участь у розподілі прибутку та одержувати його частку (дивіденди). Право на її отримання пропорційно до своєї дольової участі у сплаченій частині статутного фонду хутрофірми має кожен з учасників товариства, внесений до Реєстру власників іменних цінних паперів на початок строку чергової виплати дивідендів;

— на першочергове придбання акцій товариства;

— вийти в установленому порядку з товариства;

— у разі ліквідації товариства отримати частину вартості його майна, пропорційну розміру своєї частки у статутному фонді.

4. Виплата дивідендів

здійснюється шляхом перерахування коштів на рахунок акціонера один раз на рік за рахунок чистого прибутку до 1 листопада наступного за звітним роком. Розмір дивідендів із розрахунку на одну акцію, а також інший порядок виплати дивідендів (реінвестування або оплата продукцією власного виробництва) встановлюється загальними зборами акціонерів.

4.1. Послугами торговця цінними паперами емітент не користувався.

4.2. Адреса і номер телефону, за яким можна отримати додаткову інформацію про обмін акцій та їх продаж: 285011, м. Тисмениця Івано-Франківської області, вул. Вербова, 9, телефон (03422) 59-196.

5. Фактори ризику діяльності:

— можливі зміни законодавства про оподаткування і кредитно-фінансової політики в державі;

— відсутність дієвих заходів по розв'язанню платіжної кризи, подальше поглиблення невідповідності між зростаючим попитом на хутрові вироби і платіжною спроможністю їх потенційних покупців — найширших верств населення.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОДАТКОВИЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА З ГАЗОПОСТАЧАННЯ ТА ГАЗИФІКАЦІЇ «МИКОЛАЇВГАЗ»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство з газопостачання та газифікації «Миколаївгаз».

1.2. Місце розташування: 327008, м. Миколаїв, вул. Чигрина, 159.

1.3. Дата заснування: відкрите акціонерне товариство з газопостачання та газифікації «Миколаївгаз» засновано 14.03.94 р. наказом № 128-а Держнафтогазпрому шляхом перетворення Миколаївського державного підприємства з газопостачання та газифікації «Миколаївгаз» відповідно з указом президента України «Про корпоратизацію підприємств» і зареєстроване Миколаївським міськвиконкомом за реєстраційним номером 1654/1 від 27.01.95 р.

1.4. Предмет діяльності товариства:

— забезпечення безперебійного газопостачання і безаварійної експлуатації систем газопостачання природним та зрідженим газом і споруд на них, міст, селищ міського типу і сільських населених пунктів, об'єктів газопостачання, які на балансі та обслуговуються згідно з договорами;

— забезпечення якісного вчасного обслуговування населення з ремонту газового технологічного обладнання, виготовлення запасних частин;

— транспортування газового обладнання та зрідженого газу до споживачів газу;

— виконання робіт з будівництва розподільних вуличних газопроводів і вводів та технологічного переозброєння систем газопостачання природним і зрідженим газом та споруд на них, у тому числі на ГНС, ГНП, АГЗС;

— розробка проектно-грошової документації на газифікацію комунально-побутових об'єктів, будинків, які належать на правах власності, враховуючи приватну, розподільні та дворові газопроводи, ГНС, ГНП, а також розробка проектів на установку, заміну та перестановку газових приладів і обладнання;

— підвищення технічного рівня газового господарства та його рентабельності на основі прискорення науково-технічного прогресу, використання нових досягнень в області науки і техніки;

— виконання робіт з обслуговування та заправки автотранспорту, з перевірки газових лічильників;

— виконання робіт з ремонту газового обладнання, газифікації будинків усіх видів власності, установка, заміна та переустановка газових приладів і обладнання, пускові та налагоджувальні роботи;

— транспортування робітників підприємства у зв'язку з виконанням ними своїх службових обов'язків, транспортування вантажів, необхідних для діяльності підприємства;

— навчання водіїв правилам експлуатації автотранспорту, що працює на зрідженому газі;

— забезпечення пожежної безпеки підприємства;

— підвищення ефективності систем газопостачання, підвищення доходів, зростання виробництва, ресурсозбереження, виробничих фондів, зниження експлуатаційних витрат, забезпечення санітарно-гігієнічних і безпечних умов праці і безаварійної експлуатації транспорту;

— поліпшення житлових і культурно-побутових умов працівників ВАТ, створення їм безпечних умов праці.

1.5. Баланс та результати діяльності на	**01.01.97 р.**	**на 01.07.97 р.**
Дебіторська заборгованість (тис. грн.)	55676,6	86980,6
Кредиторська заборгованість (тис. грн.)	61026,8	90954,0
Валюта балансу (тис. грн.)	98420	137867,3
Балансовий прибуток (тис. грн.)	2807,3	1032,0

Простроченої заборгованості кредиторам за платежами до бюджету немає. На момент прийняття рішення про додатковий випуск акцій на товариство фінансових санкцій не накладалося.

Баланс, звіт про фінансові результати та їх використання, довідка про фінансовий стан підтверджені аудиторською фірмою «Ауна» (ліцензія № 200, видана Аудиторською палатою України 21 червня 1994 р.)

1.6. Звіт про статутний фонд:

Розмір статутного фонду згідно з попередньо зареєстрованим випуском акцій — 104790 грн.

Розмір статутного фонду з урахуванням збільшення його на суму індексації основних фондів станом на 01.01.95 р. — 2019400 грн.

1.7. Середньоспискова чисельність працівників — 2142 чол.

1.8. Основні професійні дані керівних працівників:

Голова правління АТ: Пілявський А. В. (освіта — вища, кваліфікація — промтеплоенергетик, стаж роботи — 37 років).

Члени правління АТ: Кліментьєв В. Ю. (освіта — вища, кваліфікація — інженер-будівельник, стаж роботи — 34 роки), Максимчук М. М. (освіта — вища, кваліфікація — інженер-механік, стаж роботи — 31 рік), Сусуловський В. І. (освіта — вища, кваліфікація —інженер-механік, стаж роботи — 30 років), Словцова С. І. (освіта — вища, кваліфікація — економіст, стаж роботи — 40 років), Анатоленко Л. Л. (освіта — вища, кваліфікація — юрист, стаж роботи — 22 роки), Галагуз М. В. (освіта — вища, кваліфікація —економіст, стаж роботи — 20 років).

Голова ревізійної комісії: Пономаренко Л. І. (освіта —вища, кваліфікація — інженер-технолог, стаж роботи —39 років).

2. Опис ділової діяльності емітента

Обсяг реалізації

— реалізація природного газу (млн. м. куб.)	1091.0	640.0
— реалізація зрідженого газу (тонн)	11970.0	3678.0
— інші види послуг (тис. грн.)	2713.0	822.0

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів:

Збільшення статутного фонду проводиться шляхом додаткового випуску акцій. Рішення про збільшення статутного фонду товариства прийнято на виконання постанови Кабінету міністрів України від 20.07.96 р. № 810 та наказу Фонду державного майна України від 31.07.96 р. № 812 згідно з протоколом рішення про додатковий випуск акцій та збільшення статутного фонду на суму індексації основних фондів станом на 01.01.95 р., затвердженого ФДМУ 14.03.97 р. за № 26 та наказу ФДМУ № 366 від 24.03.97 р. Голосування не проводилося.

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії:

Мета додаткового випуску акцій — збільшення статутного фонду товариства на суму індексації основних фондів станом на 01.01.95 р., приватизація державного майна підприємства та засвідчення дольової участі в статутному фонді акціонерного товариства, що підтверджує членство в АТ та дає право на участь в управлінні ним, дає право власникові на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів.

3.3. Обсяг емісії, що планується (грн.): 1914610

3.4. Вид і категорія цінних паперів: акції прості іменні, випускаються у паперовій формі.

Умови розпорядження акціями: акціонер має право здійснювати не заборонені законодавством України та статутом товариства операції з акціями.

Права власників привілейованих акцій — привілейовані акції не випускаються.

3.5. Кількість акцій (шт.) — 7658440.

3.6. Номінальна вартість акції — 25 коп.

3.7. Сума емісії цінних паперів (грн.) — 1914610

3.8. Число серій і порядкові номери: серія АІ, номери з № 419161 по № 8077600.

3.9. Строки продажу акцій.

Випуск цінних паперів проводиться з моменту реєстрації випуску та надання номера реєстрації у державній комісії з цінних паперів та фондового ринку. Акції розміщуються серед учасників шляхом розподілу відповідно до плану розміщення акцій та внесених коштів. Вільний продаж — не раніш як через 30 календарних днів після опублікування інформації про випуск акцій.

Товариство не користується послугами торговців цінними паперами і розповсюджує їх самостійно за адресою: 327008, м. Миколаїв, вул. Чигрина, 159.

3.10. Переважне право на придбання акцій додаткового випуску надається акціонерам згідно з чинним законодавством та статутом АТ.

3.11. Порядок виплати дивідендів.

Дивіденди за акціями сплачують акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій за підсумками року з чистого прибутку товариства, який залишається в його розпорядженні. Сплата дивідендів проводиться щорічно до 30 червня шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства.

4. Дані про попередні емісії цінних паперів

Відкритим акціонерним товариством «Миколаївгаз» здійснено один випуск цінних паперів. Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій та інформації про випуск акцій видано Миколаївським обласним фінансовим управлінням № 98/95 від 10.03.95 р.

Категорія акцій — акції прості іменні, випускаються у паперовій формі, серія АІ, номери з № 1 по № 419160.

Кількість випущених акцій (шт.) — 419160

Номінальна вартість акцій — 25 коп.

Загальна сума емісій (грн.) — 104790 грн.

Кількість акцій на пред'явника — випуск акцій на пред'явника не передбачено.

Кількість привілейованих акцій — випуск привілейованих акцій не передбачено.

5. Кількість іменних акцій (шт.) — 419160

6. Кількість акцій, що у власності керівних працівників.

Продаж акцій не розпочинався. Сто відсотків акцій належить державі.

7. Можливі чинники ризику в діловій діяльності емітента.

— непослідовність законодавчої бази України у сфері підприємницької діяльності та фондового ринку;

— погіршення загальної економічної ситуації в державі;

— прогресуючі темпи інфляції;

— інші обставини, не передбачені в умовах політичної та економічної кризи.

Покупець сам несе відповідальність за прийняття рішення про інвестування власних коштів.

Інформація про додатковий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Строймак-Кнауф»

А) Характеристика емітента

1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Строймак-Кнауф».
2. Місцезнаходження: Україна, 252067, м. Київ, вул. Гарматна, 8.
3. Дата заснування.

Відкрите акціонерне товариство «Строймак», правонаступником якого є ВАТ «Строймак-Кнауф», було створене згідно з наказом фонду комунального майна Київської області № 40-п від 31 березня 1994 року в процесі приватизації способом акціонування на основі орендного підприємства «Київський завод будівельних матеріалів». ВАТ «Строймак» було зареєстровано Жовтневою радою народних депутатів 20.04.94 р., свідоцтво № 3434. ВАТ «Строймак-Кнауф» перереєстроване 11 лютого 1998 року Жовтневою державною адміністрацією м. Києва (реєстраційний № 02663).

4. Метою діяльності товариства є здійснення виробничо-господарської та комерційної діяльності з метою отримання прибутку і використання його в інтересах акціонерів та для розвитку виробництва.
5. Предметом діяльності товариства є:
— виробництво і реалізація будівельних матеріалів;
— імпорт та експорт будівельних матеріалів і комплектуючих елементів;
— будівництво і ремонт промислових, житлових та інших споруд;
— виробництво і реалізація товарів народного споживання;
— виконання художньо-оформлювальних та монументально-декоративних робіт;
— надання транспортних, консультаційних, агентських та інших комерційних послуг населенню й організаціям;
— торгівля товарами народного споживання й іншими товарами;
— організація та експлуатація підприємств громадського харчування;
— надання різних побутових, комунально-господарських, медичних та інших послуг;
— транспортно-експедиційне обслуговування населення і підприємств;
— надання транспортно-експедиційних послуг при перевезенні зовнішньоторговельних і транзитних вантажів.

6. Баланс відкритого акціонерного товариства «Строймак» за станом на 01.01.1998 р.
(в тис. грн.)

Актив	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	4339,9
2. Запаси і затрати	1551,9
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	1039,5
Баланс	**6931,5**
Пасив	
1. Джерела власних та прирівняних до них коштів	2148,1
в т. ч. статутний фонд	3610,3
2. Довгострокові пасиви	359,5
3. Розрахунки та інші короткострокові пасиви	4423,7
Баланс	**6931,3**
7. Про фінансові результати:	
Одиниця виміру: тис. грн.	
— Виручка від реалізації	1478,0
— Прибутки	0
— Збитки	504
8. Звіт про фінансове становище	
Дебіторська заборгованість	1009
Кредиторська заборгованість	3728

Економічна оцінка фінансової незалежності та платоспроможності ВАТ «Строймак-Кнауф» на 1.01.98 р. (згідно з аудиторським висновком аудиторської фірми «Добсон та АІС» (ліцензія АПУ № 000547, код 22891784, код 252110, Україна, м. Київ, вул. Солом'янська, 20-б, тел. 244-86-92, р/р 26008301360147 у Залізничному ПІБ м. Києва) характеризується коефіцієнтами:
— загальний коефіцієнт покриття — 0,57
— коефіцієнт абсолютної ліквідності — 0,006
— коефіцієнт фінансової незалежності — 0,31

Висновок: показники фінансових результатів та платоспроможності, фінансової стабільності свідчать про мінімально стійке фінансове становище АТ «Строймак Кнауф».

9. Розмір статутного фонду — 3610285 грн.

Поділено на 59185 простих акцій номінальною вартістю 61,00 (шістдесят одна) грн. Статутний фонд сплачений у повному обсязі. Державна частка в статутному фонді відсутня.

10. Середньооблікова чисельність персоналу за станом на 1.01.98 р. — 281 чол.

11. Дані про керівних працівників:

а) правління

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Освіта	Кваліфікація	Загальний стаж
1. Голова правління, генеральний директор	Бурлика Анатолій Пилипович	вища	інженер-механік	36 років
2. Заступник голови правління, технічний директор	Фрідман Роман Аркадійович	вища	інженер-механік	40 років
3. Головний бухгалтер, член правління	Матвєєва Аврора Іванівна	вища	інженер-економіст	44 роки
4. Заступник директора, член правління	Овчінніков Іван Олексійович	вища	інженер-технолог	34 роки
5. Начальник планового відділу, член правління	Скляренко Марія Михайлівна	вища	економіст	24 роки
6. Начальник виробничого відділу, член правління	Лиходід Олександр Петрович	вища	інженер-механік	34 роки
7. Член правління, представник фірми «Кнауф»	Зігфрід Хагедорн	вища	інженер	44 роки

б) Спостережна рада:

Голова спостережної ради	Хамм Хайнер	вища	інженер	52 роки
Член спостережної ради	Юркович Хайнц	вища	інженер	39 років
Член спостережної ради	Філіна Любов Петрівна	вища	інженер-технолог	44 роки

в) Ревізійна комісія АТ «Строймак-Кнауф»:

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Освіта	Кваліфікація	Загальний стаж
Голова ревізійної комісії	Милоградова Людмила Володимирівна	середня спеціальна	бухгалтер	30 років
Член ревізійної комісії	Левчук Галина Дмитрівна	середня спеціальна	бухгалтер	22 роки
- є -	Мірта Шмідт	вища	бухгалтер	18 років

Б) Опис ділової діяльності емітента

12. Підприємство спеціалізоване на виробництві гіпсу та гіпсокартонних листів, а також інших будівельних матеріалів на основі гіпсу. Товарна продукція в порівняних цінах за 1997 рік (тис. грн.) — 877,0; товари народного споживання — 97,4 тис. грн., виробництво основних видів продукції:
— гіпс (т) 3700
— листи гіпсокартонні (т/м²) 22,5
— плити перегородкові (т/м²) 15,1

Науково-дослідна та інвестиційна діяльність не проводилась.

В) Дані про емісію цінних паперів

13. Рішення про випуск акцій було прийнято загальними зборами акціонерів 5 грудня 1997 року (протокол № 2).

14. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії.

Отримані від емісії кошти буде направлено не на покриття збитків минулого року, а повністю — на реконструкцію та технічне переозброєння цеху гіпсокартонних листів.

Згідно з інвестиційним планом не буде придбано обладнання для виробництва листів гіпсокартонних на загальну суму 9500 тис. грн., 8000 тис. грн. буде витрачено на реконструкцію будівель та споруд.

У зв'язку зі зміною назви акціонерного товариства «Київський завод будівельних матеріалів» (АТ «Строймак») акції другого випуску (свідоцтво № 70/1/98 від 02 лютого 1998 року, видане Державною комісією з цінних паперів) обмінюються на акції акціонерного товариства «Строймак-Кнауф» у співвідношенні 1:1.

15. Обсяг емісії, що планується:
а) загальна сума емісії— 21110270 грн.
в т. ч. — для продажу акцій — 17499985 грн.
— для обміну — 3610285 грн.
б) загальна кількість акцій III випуску — 346070
в т. ч. — акцій додаткового випуску — 286885
— акцій для обміну — 59185

16. Вид і категорія цінних паперів — акції прості.

Випуск акцій здійснюється в бездокументарній формі.

17. Привілейовані акції не випускаються.

18. Емісія акцій проводиться серією С за номерами 000001-346070.

19. Передплата акцій починається з 22 квітня 1998 року.

20. Місце продажу акцій: 252067, м. Київ, вул. Гарматна, 8.

21. Припинення продажу 25 квітня 1998 р.

22. Права акціонерів:
— акціонери мають першочергове право на придбання додатково випущених акцій;
— акціонери мають право продавати, дарувати або в інший спосіб передавати акції, що належать їм на правах власності;
— кожна акція дає її власнику право одного голосу;
— мають право брати участь в управлінні справами товариства;
— брати участь у розподілі прибутків і отримувати дивіденди на акції після повної оплати вартості;
— одержувати інформацію про діяльність емітента.

23. Порядок виплати дивідендів

Дивіденди виплачуються з чистого прибутку товариства за підсумками року в строк не пізніше 60-ти днів з дня прийняття загальними зборами акціонерів рішення про виплату дивідендів. Дивіденди виплачуються чеком, платіжним дорученням, поштовим переказом або в інший спосіб, затверджений загальними зборами акціонерів.

24. Порядок розміщення акцій

З метою залучення іноземних інвестицій рішенням загальних зборів акціонерів АТ «Строймак» було прийнято рішення, що акції в кількості 286885 шт. будуть продані визначеному інвестору — німецькій фірмі «Кнауф».

Для участі в передплаті акцій подається заява довільної форми, що містить у собі повне найменування фізичної або юридичної особи, яка бажає придбати акції, кількість акцій.

Після надходження заяви укладається угода про порядок оплати акцій, взаємні зобов'язання сторін.

Особи, які бажають придбати акції, повинні внести на розрахунковий рахунок товариства не менше 30% вартості акцій, які вони передплатили.

Р/р 26007206945001 в Оперу Київської дирекції банку "Україна" МФО 321574.

Після чого товариство видає їм письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.

Після закінчення вказаного у повідомленні строку передплата припиняється.

Подання заяви та попередня оплата 30 відсотків від вартості акцій є підтвердженням підписки на акції.

Повна сплата вартості акцій повинна бути здійснена у строк не пізніше 1 вересня 1998 року.

У разі недосягнення запланованого обсягу випуску акцій статутний фонд товариства збільшується на фактичний обсяг розміщення акцій.

У разі перевищення розміру емісії відхилення зайвої передплати і передплата затверджується за фактом оголошеної. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з його кінця.

Особам, які підписались на акції і передплата яких відхилена, внесені ними суми повертаються не пізніше, як через 30 днів з моменту закінчення передплати.

Особи, які обмінюють акції ВАТ "Київський завод будівельних матеріалів (АТ «Строймак») на акції ВАТ «Строймак-Кнауф» подають заяву довільної форми про обмін акцій.

Після чого укладається угода про порядок обміну. Акціонерне товариство здійснює обмін акцій II випуску на акції III випуску за правилом: 1 акція ВАТ «Київський завод будівельних матеріалів» (АТ «Строймак») обмінюється на 1 акцію ВАТ "Строймак-Кнауф».

Обмін здійснюється за вищевказаною адресою в період з 22 квітня по 25 квітня 1998 року.

Виписка з реєстру власників цінних паперів видається акціонерам після реєстрації випуску в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Емітент послугами торговця цінними паперами не користується.

Г) Дані про попередні випуски цінних паперів

25. Перша емісія акцій відкритого акціонерного товариства «Строймак» у кількості 59185 (п'ятдесят дев'ять тисяч сто вісімдесят п'ять) простих іменних акцій номінальною вартістю 50 (п'ятдесят) копійок на загальну суму 29592 (двадцять дев'ять тисяч п'ятсот дев'яносто дві) гривні 50 (п'ятдесят) копійок була зареєстрована Київським обласним фінансовим управлінням (свідоцтвом про реєстрацію № 7/294 від 19.04.94 року і сплачена в повному обсязі. Власниками акцій є фізичні та юридичні особи.

Друга емісія здійснювалась відповідно до рішення загальних зборів (протокол № 2 від 05.12.97 р.) про збільшення статутного фонду товариства шляхом збільшення номінальної вартості основних фондів.

Другий випуск здійснювався в кількості 59185 (п'ятдесят дев'ять тисяч сто вісімдесят п'ять) простих акцій номінальною вартістю 61 (шістдесят одна) гривня на загальну суму 3610285 (три мільйони шістсот десять тисяч двісті вісімдесят п'ять) гривень.

Акції випускались у безпаперовій формі.

Номери акцій — 00001 — 59185, серія В.

Д) Кількість іменних акцій, випущених емітентом

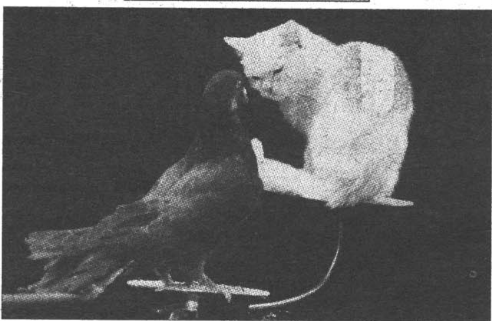
Кількість іменних акцій, випущених емітентом — 59185 шт. У власності членів правління — 4445 акцій, що становить 7,5 відсотка від загальної кількості.

Е) Чинники ризику в діловій діяльності емітента

1. Неплатоспроможність покупців готової продукції;
2. Можливі зміни в оподаткуванні;
3. Можливість розриву економічних стосунків постачальників сировини.

Голова правління А. П. БУРЛИКА.

Фото з конверта

— Та що ти причепився: «Дивись в очі, дивись в очі»! Я краще мишей ловитиму, ніж учитимусь літати!

Фото Миколи ЯЦЕНКА.

Київ.

А я роблю так

М'який куточок на балконі

Любителям відпочинку на балконі пропоную зробити відкидну кушетку. Її розміри залежать від розміру і конфігурації лоджії чи балкону. Вздовж стіни закріплюється рама, яка служить основою, а до неї за допомогою завісів від дверей прикріплюється сидіння кушетки. У відкинутому вигляді воно спирається на раму і складану ніжку: коли кушетка прибрана, складана ніжка прикріплюється до сидіння. Сидіння кушетки буде зручнішим і красивішим, якщо оббити його дерматином з ватною набивкою. Ваш куточок для відпочинку готовий.

Андрій СЕМИНОЖКО.

Дніпропетровськ.

Астрологічний прогноз

на 13 — 19 квітня

ОВЕН. Схильні розпочинати непотрібні справи і кидати такі, що розпочинали раніше. У першій половині тижня ви можете опинитися без грошей. Отримана інформація, точніше, чутки, будуть недостовірні й дуже перебільшені. Можливо, вам доведеться допомагати тому, хто зазнав біди.

ТІЛЕЦЬ. Опинитеся в двозначному становищі. Через нехтування важливих речей можете потрапити в неприємну історію, а перед протилежною статтю мати вигляд нечесної людини. Знайти спонсора, отримати кредит чи взяти гроші в борг можете тільки в четвер і п'ятницю. Якщо цього тижня станеться розрив з коханою людиною, сприймете це, як трагедію.

БЛИЗНЯТА. Цей тиждень підступний для вас. Можете позбавитися довіри потрібних людей. Замість кроку вперед можливий відступ на два кроки назад. Будьте конкретні і послідовні. Далека поїздка не виправдається, якщо її буде розпочато з понеділка по середу. Четвер і п'ятниця — сприятливі для створення довгострокового союзу.

РАК. У першій половині тижня ваші зусилля виявляться даремними. З понеділка по середу не варто розпочинати службову поїздку. А в четвер чи п'ятницю поїздка буде більш перспективна.

ЛЕВ. Вас візьме сумнів у чесності й компетентності компаньйона. Для жінок це — тиждень розчарування у своєму обранці. Причина в тому, що до цього часу ви закривали очі на неприємності.

ДІВА. Ви зіткнетеся з негараздами в особистих стосунках і діловому партнерстві. Додаткові проблеми з'являться через гроші та ревнощі. Вас можуть втягнути в юридичні розбірки. Такі справи не принесуть успіху, якщо будуть розпочаті з понеділка по середу.

ТЕРЕЗИ. Це час для того, щоб навести лад у робочих, домашніх справах і у власному серці. Вас турбує залежне становище, особливо через гроші і проблеми із здоров'ям. Ваші нирки, ендокринна система і щитовидна залоза потребують профілактики.

СКОРПІОН. Цього тижня на вас впаде тягар різного роду хвилювань. У своїх бажаннях вдаватиметеся в крайнощі. У критичній ситуації здаватиметься, що вас ігнорують, удача кинула вас. Не бажайте багато. Не кажіть зайвого, тому що наживете собі ворогів. Можливий захист ваших особистих інтересів.

СТРІЛЕЦЬ. Не ставте перед собою грандіозні та невизначені завдання. Після 20 квітня буде нагода реалізувати свої плани. Можливо, у понеділок і суботу все відбудеться само по собі.

КОЗЕРІГ. У понеділок і вівторок, розраховуючи на одне оточення, опинитеся зовсім в іншому. Воно здасться вам неприємним і навіть небезпечним. Якщо прагнете охопити велике коло справ, то упораєтеся дуже з небагатьма. Допоможуть ті, хто ближче до вас. Справи, які розпочнете в четвер після 15 години або в п'ятницю до 11-ї дадуть шанс зберегти щось важливе надовго.

ВОДОЛІЙ. Не робіть дорогі покупки — ваш вибір буде невдалий. Але обов'язково слід викинути речі непотрібні й биті, щоб з'явилися нові сили і ... гроші. Не варто позичати і давати в борг. Вам випадково пощастить у понеділок і суботу. Буде важко в середу і неділю.

РИБИ. Ви занадто покладаєтеся на родичів. Будете неуважні у транспорті і місцях торгівлі. Якщо поведетеся невизначено, то можете ввести в оману кого завгодно. У справах схильні братися за несуттєве і заплющувати очі на те, що важливіше.

Це цікаво

Посідали лебеді на воду...

На Буковині є водойми, де люблять оселятися лебеді. Подекуди птахи зимують навіть і в тріскучі морози. Йдеться про озера, розташовані вздовж річки Черемош. Живляться вони підземними джерелами, а також потічками з рукавів цієї гірської, завжди неспокійної водної артерії і тому ніколи не замерзають.

У цих водоймах з піщано-гравійним дном для лебедів є вдосталь корму. Перезимувавши, шипуни залишали ці місця і гніздилися у плавнях Дністровського лиману на Одещині. Та минулої весни кілька лебединих сімей зостались на Буковині і вивели потомство. Орнітологи Чернівецького держуніверситету були дуже здивовані такою зміною в поведінці теплолюбних птахів. Адже ще ніколи раніше у цих широтах подібного не траплялося.

Цієї зими на водоймах поблизу Черемошу спостерігалося велике лебедине пожвавлення. До виводків, що виросли тут, долучилося кілька перелітних зграй. Зимувало разом більше сотні красенів-шипунів. Люди весь час підгодовували лебедів хлібом, зерном, сухарями.

Ця водойма, яку з повним правом можна назвати лебединим озером, міститься поблизу села Чорторія, що в Кіцманському районі. До речі, тут народився уславлений український кіномитець Іван Миколайчук. Не всі, мабуть, знають, що він був залюблений у цих гордих птахів. У його кінострічці «Вавилон-ХХ» є такий епізод: після кривавої сутички між односельцями під час Йорданських свят на воду, щойно освячену священиком, сіло двійко лебедів. Ця режисерська деталь виростає у фільмі до символу благородства і чистоти.

Жителі Чорторії, дивлячись на зимуючих лебедів, тихим словом згадують і свого земляка, що закликав любити рідну землю і все суще на ній.

Василь ІВО.

Чернівці.

Народний календар

***12 КВІТНЯ* — Вербна (Цвітна) неділя.** Шоста і остання неділя семитижневого Великого посту. Цього дня жінки святять вербові галузки, якими потім «освячують» своїх дітей легким похльоскуванням, щоб були слухняними й чемними, приказуючи: «Не я б'ю — верба б'є, недалечко красне яєчко! За тиждень уже Великдень». Освячені галузки верби затикали під образи, а чоловіки приправляли їх до капелюхів.

Останній тиждень Великого посту перед Великоднем пов'язаний з розп'яттям Ісуса Христа і називається чорним (або страсним). Кожен день тижня мав свою назву: чорна середа, чистий, або живий, четвер, великодня п'ятниця, великодня, чи страсна, субота. За християнським ученням, чистого четверга пізно ввечері один з дванадцяти учнів — горезвісний Іуда — за тридцять срібняків продав свого вчителя Ісуса Христа, якого опівночі й розіп'яли. Тому вважалося, що в четвер оживають усі гади й плазуни. Люди намагалися цього дня скупатися, тобто очиститися від гріхів.

***14 КВІТНЯ* — Мар'ї.** Якщо на Мар'їн день повінь, то вродить густа трава, коли ж прошумлять таловоди, то літо буде холодне й дощове.

Прикмети квітня:

- Черемха зацвітає перед останніми весняними приморозками.
- Якщо дуб раніше від ясеня розпустився — на сухе літо.
- Доки не розпустилася жовта верба — ліпше не висаджувати у грунт ніякої розсади.

Запитання по суті

Скільки коштує броньовик?

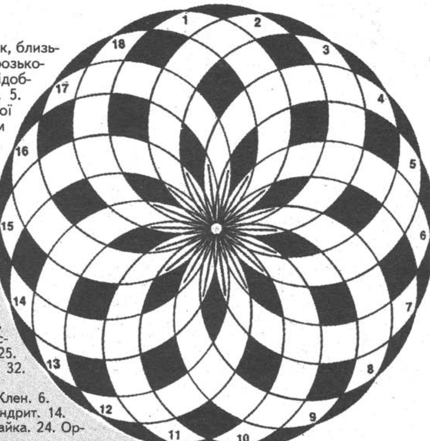
Цікаво, броньовані автомобілі, які нині в моді, виготовляються на заводах чи модернізують звичайну машину? Яка її ціна?

Степан ВОЙТЮЧЕНКО.

Львів.

Про заводи, що спеціалізуються на виготовленні броньованих автомобілів, невідомо. Але є фірми, які перетворюють звичайні машини на броньовані. Переробка інколи коштує дорожче, ніж сам автомобіль: кілька сотень тисяч доларів. Потрібна спеціальна сталь завтовшки 8 міліметрів, кулененробивне скло, змінюючі сталеві пластини по боках, відеокамери. Навіть якщо колеса такого автомобіля пробито кулями, на ньому можна проїхати не менш як півсотні кілометрів. Мікроклімат у салоні забезпечують потужні кондиціонери. Є тут і такі «дрібнички», як телевізор, холодильник. Вага цього громаддя — близько чотирьох тонн.

КРОСВОРД

До центру: 1. Персонаж стародавніх українських веснянок, близький до образу бога Ярила. 2. Гетьман нереєстрового запорозького козацтва. 3. Торба для грошей. 4. Форма художнього відображення дійсності, що полягає у висміюванні негативного. 5. Великий власник банківських акцій. 6. Рослина, квітка якої розкривається вночі і сильно пахне. 7. Ікона із зображенням Богоматері з піднятими руками. 8. Дворічна рослина родини капусти. 9. Великий метелик, має крила розмахом до 9 см. 10. Видатний німецький композитор, автор музичних драм «Летючий голландець», «Лоенгрін», «Зігфрід» та ін. 11. Прізвисько. 12. Видатний твір про Троянську війну. 13. Символ гетьманської влади. 14. Відомий український тренер з гандболу. 15. Аїр. 16. Присадибна ділянка з сінокосом, городом і садом. 17. Мати гетьмана І. Мазепи. 18. Персонаж балету Б. Асаф'єва «Бахчисарайський фонтан».

Відповіді до кросворда, надрукованого 4 квітня

По горизонталі: 1. Привал. 4. Поклад. 9. Кавалерідзе. 10. Тема. 12. Наст. 14. Доброслав. 16. Софрон. 17. Тархун. 18. Ясколка. 19. Реформа. 20. Говерла. 22. Толокно. 23. Ященко. 25. Шопрон. 27. Ортоцентр. 28. Альт. 30. Штат. 31. Олельковичі. 32. Арагон. 33. Славія.

По вертикалі: 1. Портос. 2. Віка. 3. Левкон. 4. Підкат. 5. Клен. 6. Дантон. 7. Флорида. 8. Простір. 11. Мефістофель. 13. Архімандрит. 14. Дорошенко. 15. Вазомотор. 21. Аскольд. 22. Телефон. 23. Ямайка. 24. Орфеон. 25. Штрипс. 26. Нутрія. 29. Торг. 30. Шіва.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 234597.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311069.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0